

DIGITAALISIA ÖLJYVÄREJÄ

Modernin taiteen tyylien sovellus
digitaaliseen taiteeseen

Moisanen Tuomas

Opinnäytetyö
Taiteet ja kulttuuri
Kuvataiteen koulutus
Kuvataiteilija (AMK)

2018

Taiteet ja kulttuuri
Kuvataiteen koulutus
Kuvataiteilija (AMK)

Tekijä	Tuomas Moisanen	Vuosi	2018
Ohjaaja(t)	Jari Penttinen		
Työn nimi	Digitaalisia öljyvärejä: Modernin taiteen tyylien sovellus digitaaliseen taiteeseen		
Sivu- ja liitesivumäärä	49 + 5		

Opinnäytetyössäni tarkastelin modernin taiteen aikana tehdyn taiteen eri suuntauksien työtapoja ja sovelsin niitä digitaaliseen maalaukseen. Toiminnallinen osuus sisälsi kaksi maalausta joihin on sovellettu kahden eri modernin ajan taidesuuntauksen, impressionismin ja postimpressionismin, periaatteita ja aihe maailmoja. Tuotin siis kaksi omaa maalausta Vincent van Goghin edustamia tyyliä ja hänen käyttämiään työtapoja mukailen.

Digitaalisen taiteen vallatessa kuvataiteen alaa nykytaiteessa halusin tutustua tutkimusongelmallani mahdollisuuteen soveltaa klassisia maalaustaiteen välineitä kuten öljyvärejä ja hiiliä digitaalisilla välineillä tapahtuvaan maalaamiseen. Useat perinteiset työtavat ovat alkaneet unohtua työprosessin ollessa hyvin erilainen nykyiseen digitaaliseen tuottamiseen verraten, joten halusin palata takaisin alkuun ja nähdä myös itse mitä uutta voisin oppia seuraamalla aikansa mestarin työskentelytapoja. Tämän toteutin Photoshop-ohjelmalla, jolla maalasinkin digitaalista hiiltä ja öljyvärejä muistuttavilla pensseleillä.

Tarkoitukseni oli myös tarkastella, onko mahdollista välittää sama tunne ja lopputulos vain digitaalisin välinein, sillä van Goghille oli tärkeää, että maalauksista välittyi aina enemmän tunne kuin vain pelkkä täysi autenttisuus referenssiin verrattaessa. Van Goghin työt ovat koskettaneet viimeisen sadan vuoden aikana monia, ja halusin selvittää, mikä tekee hänen töistään niin ainutlaatuisia.

Lopputuloksena valmistui kaksi maalausta jotka olivat impressionismista inspiroituneita, mutta eivät täyttäneet impressionismin tuntomerkkejä. Maalaukset kuitenkin muistuttivat öljyväreillä maalattuja, ja niitä maalatessani opin arvostamaan perinteisiä työskentelytapoja.

Avainsanat	digitaalinen maalaus, impressionismi, postimpressionismi, moderni taide, Vincent van Gogh, kuvataide
Muita tietoja	Opinnäytetyöhön sisältyy taiteellinen osa

School of Business and Culture
Degree Programme in Visual Arts
Bachelor of Arts and Culture

Author	Tuomas Moisanen	Year	2018
Supervisor	Jari Penttinen		
Subject of thesis	Digital oil paints		
Number of pages	49 + 5		

In this thesis I inspected different kinds of practices used during the modern art era and used them in my own digital painting. The practical part included two paintings which were influenced by two different art movements, impressionism and postimpressionism, and their principles and environment. I painted two paintings which were modelled after Vincent van Gogh's art styles and how he worked on his paintings.

While digital art is taking over modern art, I wanted to see if it was possible to apply the working methods of classical painting such as oil paints and charcoal into digital painting. Most of the classical ways of creating art had begun to be forgotten while the working progress is very different compared to modern digital art making, therefore I wanted to go back to the start and see what I could learn by following in the footsteps of a master of his own time. I implemented these practices on a Photoshop program which I used to paint with brushes that resemble digital charcoal and oil painting brushes.

My intent was to see if it was possible to convey the same feeling and outlook in digital painting, as it was very important to van Gogh that the painting always transmits more feeling than the actual illusion of the reference. Van Gogh's works have touched many people during the past 100 years, and I wanted to find out what makes his work so special.

In the end I finished the two paintings which were inspired by impressionism but did not fulfill the characteristics of impressionism. The finished paintings still resemble oil paintings, and while painting them I learnt to appreciate the traditional practices of the past.

Key words   digital painting, impressionism, postimpressionism,
   modern art, Vincent van Gogh, visual art,
Special remarks   the thesis includes an artistic part

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	7
2 DIGITAALINEN TAIDE	9
2.1 Mitä ovat digitaalinen taide ja digitaalinen maalaus	9
2.2 Digitaalisen maalauksen historiani.....	9
3 MODERNIN TAITEEN SUUNTAUKSET	11
3.1 Yleiskatsaus moderniin taiteeseen	11
3.2 Suuntauksien ja taiteilijoiden valitseminen.....	11
3.3 Impressionismi.....	12
3.4 Postimpressionismi.....	14
4 VAN GOGHIN JALANJÄLJISSÄ.....	15
4.1 Van Goghin lapsuus ja nuoruus.....	15
4.2 Taideura alkaa.....	15
4.3 Vincent ja Pariisi	17
4.4 Elämä ja kuolema Arlesissa.....	18
5 VINCENTIN VÄRIT	21
5.1 Yleisesti väriteoriasta	21
5.2 Maisemakuvien värimaailma.....	22
5.3 Muotokuvan värimaailma.....	24
6 MAALAUS 1: POSTIMPRESSIONISTINEN ASETELMA	26
6.1 Asetelman luonnostelu ja alustus	26
6.2 Öljyvärien aika	30
7 MAALAUS 2: IMPRESSIONISTINEN MUOTOKUVA	34
7.1 Maalauksen luonnos ja alustus.....	34
7.2 Öljyvärien aika	36
POHDINTA	44
LÄHTEET.....	47

ALKUSANAT

Kiitos opettajilleni ja opolleni Lapin ammattikorkeakoulussa, ohjaajalleni Jari Penttiselle sekä perheelleni ja ystäväilleni, jotka patistivat minut loppuun saakka. Kiitos myös Sini Peterille, joka oli myös jatkuvana tukena opintojeni ajan.

KÄYTETTY AMMATTISANASTO

Avant-garde	Uusien tai erilaisten konseptien esilletuonti mediassa
Blokata	Sanoista ”Blocking in”, värien asettelu maalauksen alussa työn pohjalle isoina palasina
Eyedrop(per)	Työkalu, jolla valitaan kuvien pikseleiden värejä
Fotorealismi	Maalaustyyli, jonka tarkoitus on hämätä katsojaa kuvittelemaan maalausta valokuvaksi
Layer	Digitaalisissa työvälaineissä eri kerroksia kuvastavat työkalut, joita voi käyttää kuin päällekkäisiä papereita
Paint tool Sai	Japanilainen digitaalisen maalauksen ohjelma Windowsille
Piirtopöytä	Digitaalisen taiteen työkalu; joko piirtoalusta, jolle piirrettäessä kuva muodostuu erilliselle näytölle, tai suoraan näytölle piirrettävä piirtonäyttö
Photoshop	Kuvanmuokkaus- ja maalausohjelma digitaalisen taiteen tekoon
Screenap-maalaus	Elokuvasta tai videosta otetun pysäytetyn kuvan (screenap) uudelleenmaalaaminen alkuperäistä kuvaa mukaillen
Säämiskä	Nahanpala, jolla korjataan ja pyyhitään pastelli- ja hiilipiirroksia samoin kuin pyyhekumilla grafiittia
Wacom	Piirtopöytien ja niiden oheistuotteiden valmistukseen keskittyvä yritys

1 JOHDANTO

Tässä opinnäytetyössä tutustuin kahteen eri modernin taiteen suuntaukseen, impressionismiin ja postimpressionismiin, sekä taiteilija Vincent van Goghiin, joka taiteilijanuransa aikana tuotti töitä, jotka vastaavat molempia taidesuuntauksia. Näistä tyyli suunnista lähdin toteuttamaan kahta maalausta, joiden pohjana ja inspiraationa olivat van Goghin työtavat ja tyyli suunnat.

Tutkimuskysymykseni on, voiko digitaalisilla välineillä toistaa ja toteuttaa modernin taiteen työtapoja. Tällä tarkoitan sitä, onko minun mahdollista seurata hänen työskentelyään luonnoksesta valmiiseen maalaukseen niin, että hyödyntäisin saatavilla olevaa tietoa ja historiaa. Alakysymyksenä on, voiko digitaalisilla välineillä valmistaa maalauksia, jotka muistuttavat ulkoisesti modernin taiteen perinteisillä välineillä tehtyjä maalauksia, eli lyhyemmin sanottuna, näyttääkö lopputulos siltä, että se on tehty öljyväreillä.

Alkuperäinen idea opinnäytetyöhön tuli ladattuani paketin siveltimiä, jotka oli kehitetty kuvantamaan eri modernin taiteen maalareiden maalauksissa tyypillisiä tyyliä. Paketista löytyivät muunmuassa van Goghin ja Monet'n mukaan tyyllitellyt siveltimet. Tästä inspiroituneena tein screencap-maalauksen elokuvasta Loving Vincent (Kuva 1), joka on vuonna 2017 julkaistu elokuva Vincent van Goghin elämästä ja kuolemasta.

Kuva 1. Maalaamani muotokuva Loving Vincent-elokuvasta.

Elokuvan jokainen ruutu on maalattu öljyvärein, joita on yhteensä noin 65 000 (Loving Vincent 2018).

Valtava osa maalauksista ottaa inspiraationsa sekä värimaailmansa van Goghin alkuperäisistä maalauksista. Van Goghin maalaustyyli ja hänen värienkäyttönsä ovat myös inspiroineet ja viehättäneet minua jo pitkään, joten tuntui hyvin luonnolliselta valita hänet maalausten tarkastelua ja toteutusta varten. Hän oli minulle myös tutuin kaikista aikakautensa muista taiteilijoista, sillä olen lukenut hänen elämästään jo aiemmin ja käynyt hänen töitään sisältävässä van Goghin museossa syksyllä 2018.

Van Gogh on mielenkiintoinen hahmo sekä taiteilijana että ihmisenä, ja hänen traaginen ja ennenaikainen kuolemansa on aina koskettanut minua. Hänen mielensä on ainutkertainen, ja hänen käsityksensä siitä, mikä on arvokasta taidetta, on todella kiehtova, ja tähän halusin myös syventyä tuottaessani omia teoksiani hänen tyyliillään.

2 DIGITAALINEN TAIDE

2.1 Mitä ovat digitaalinen taide ja digitaalinen maalaus

Digitaalinen taide on taiteen teon muoto, joka on toteutettu digitaalista teknologiaa käyttämällä, tai sitä esitetään käyttämällä digitaalista teknologiaa (Przybylek 2018). Digitaalista taidetta ovat muun muassa digitaalinen maalaus, vektoritaide, animaatio, digitaalinen valokuvaus ja ääni- ja valo-installaatiot. Digitaalinen taide voi olla kokonaan tietokoneella generoitua tai yhdistelmä perinteisiä taiteen työvälineitä ja digitaalisuutta.

Digitaaliseksi maalaukseksi kuvataan työtappaa, jossa käytetään perinteisen maalauksen oppeja, mutta kankaan ja paperin sijasta maalaus tehdään piirtämällä piirtopöydälle tietokoneohjelmalla kuten Painter tai Photoshop. Lopputuloksena on taideteos, jonka voi laittaa esille joko näytöllä installaationa tai printata esimerkiksi paperille, puulle tai kankaalle.

2.2 Digitaalisen maalauksen historiani

Hakiessani opiskelemaan kuvataidetta olin jo useamman vuoden keskittynyt digitaaliseen taiteeseen ja siihen liittyen varsinkin fotorealistiseen digitaaliseen maalaukseen. Sain ensimmäisen piirtopöytäni joululahjaksi vuonna 2012, ja aloitin maalauksen hyvin haparoiden heti uudenvuoden jälkeen. Olen ihailut pitkään fotorealistisia maalareita, joihin olin törmännyt varsinkin fanitaiteen parissa, ja halusin oppia itsekin maalaamaan realistisesti. En ole koskaan ollut kovin kiinnostunut maalaamaan tai piirtämään tyyliteltyä tai piirtämään esimerkiksi sarjakuvaa.

Vuoden 2013 harjoittelin maalausta hyvin ahkerasti, ja jo vuoden 2014 puolella koin olevani tarpeeksi hyvä hakeakseni opiskelemaan digitaalista taidetta. Pääsin sisään kouluun, ja sen jälkeen jatkoin maalausta aika vaihtelevasti koulutöiden lomassa.

Vuoden 2017 alussa päätin aktivoitua itsenäisen maalauksen parissa uudelleen, ja viime vuoden puolella maalasini ja piirsin varmasti enemmän kuin edellisen kahden vuoden aikana yhteensä. Realistinen taide on kulkenut mukani koko ajan, mutta olen myös yrittänyt opetella kevyempää semirealistista tyyliä, jota olisi nopeampi piirtää tarvittaessa esimerkiksi tilaustöitä varten.

Nyt vuonna 2018 olen aktiivisesti tutkinut ja oppinut muilta taiteilijoilta ja halunnut ottaa oppia maalaamisessani vanhojen mestareiden tavasta käyttää värejä sekä valoa ja varjoja.

Olen nuorempana maalannut vesiväreillä ja jonkin verran akryyleilla, mutta en ole koskaan päässyt kokeilemaan öljyväreillä maalausta. Kiinnostukseni perinteiseen maalaamiseen ei ole juurikaan herännyt opintojeni aikana, mutta sen sijaan jossain vaiheessa aloin kiinnostua tuottamaan maalauksia tavallaan näitä perinteisempiä välineitä mukaillen. Lähdin siis tutkimaan öljvärimaalausta ehkä poikkeuksellisestakin näkökulmasta, koska lähin kosketukseni öljyväreihin on ollut väriputkien säilyttäminen vaatekaapissa odottaen sitä päivää, jolloin rohkaistuisin niitä kokeilemaan.

Pääasiallisena maalausohjelmaksi käytän Photoshop-ohjelmaa, jolle on mahdollista ladata tuhansia eri siveltimiä, ja näistä useat pyrkivät matkimaan tavalla tai toisella perinteisen taiteen työvälineitä. Työkaluista löytyy monipuolisesti erilaisia öljyvärejä, pastelleja ja vesivärejä muistuttavia pensseleitä, ja näillä lopputulokset voivat useinkin muistuttaa jopa alkuperäistä työkalua.

Käytän myös usein kevyempää digitaalisen maalauksen ohjelmaa nimeltä Paint tool Sai, joka on hyvin aloittelijaystävällinen ja leimallisestikin hyvin digitaalisen maalauksen omainen. Sillä maalatessa lopputulos on paljon selkeämmin digitaalisesti tuotettu. Suurimman osan ajasta käytän näitä kahta ohjelmaa toisiaan tukien, sillä ne toimivat hyvin eri tavoin ja sisältävät erilaisia työkaluja.

3 MODERNIN TAITEEN SUUNTAUKSET

3.1 Yleiskatsaus moderniin taiteeseen

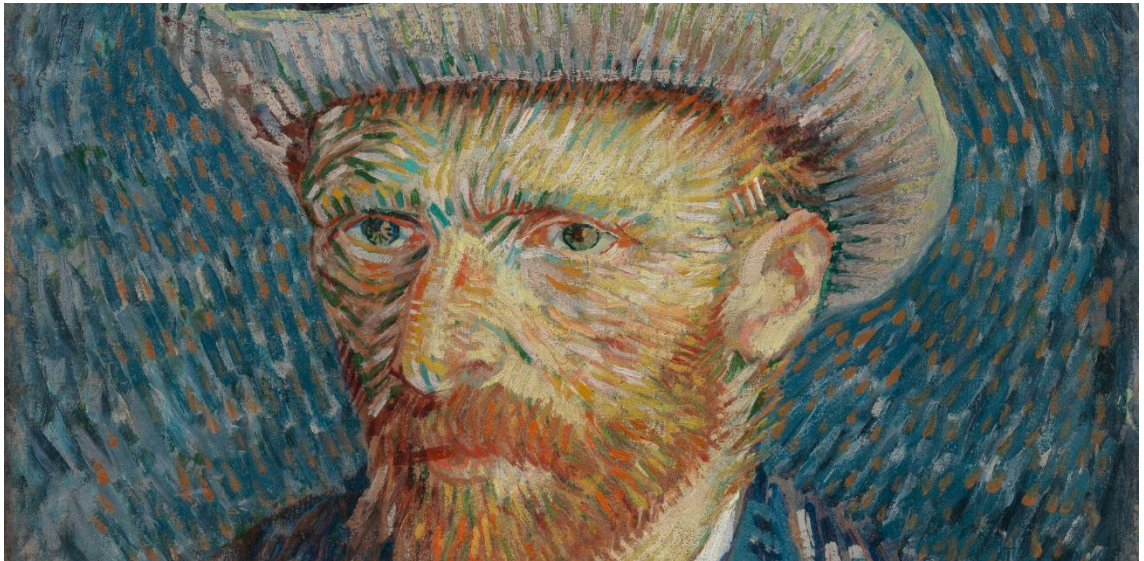
Moderni taide on tunnettu sen avant-gardesta estetiikasta sekä sen nykyaikaisista taiteilijoista. Pääasiallisesti arkikielessä modernilla taiteella tarkoitetaan kaikkea taidetta, joka on tehty vuoden 1850-jälkeen, mutta taidetermeissä moderni taide rajoittuu myöhäisestä 1800-luvusta noin 1900-luvun puoliväliin. Modernille taiteelle tärkeää on sen tapa uudelleenkäsitellä ja kuvata vanhoja tyyliä, samoin kuin vanhanaikaisten perinteisten aiheiden ja arvojen hylkääminen. (Richman-Abdou 2017.)

Käytännöllisesti moderni taide erottuu klassisesta taiteesta sen eriaivojen piirteiden vuoksi. Yksi näistä piirteistä on teknologia. Modernia taidetta on kehittänyt paljon varsinkin valokuvaus sekä sen tuomat mahdollisuudet maalaustaiteessa havainnointiin, ja myöhemmin tämänhetkessä nykytaiteessa tietokoneet ovat mullistaneet taiteen teon ja mahdollisuudet. Moderni taide on myös maallisempaa kuin klassisen taiteen kristillinen ja kreikkalainen jumaltaide ja kuvaa useimmiten elävää elämää. Moderni taide voi olla myös poliittista, ja esimerkiksi propagandataide totalitaristisissa maissa sekä antikommunistinen taide ovat osa modernin taiteen jatkumoa. (Hautamäki 2010.)

3.2 Suuntauksien ja taiteilijoiden valitseminen

Valittuani opinnäytetyön aiheen tarkoitukseni oli valita kaksi eri taiteilijaa ja kaksi eri suuntausta. Lähdettyäni kuitenkin perehtymään enemmän Vincent van Goghin elämään ja hänen taiteeseensa jouduin toteamaan että hänessä yksin olisi riittämiin materiaalia yhden opinnäytetyön loppuunsaattamiseen. Luulin aiemmin hänen edustaneen ainoastaan postimpressionismia, mutta luettuani hänen elämänsä ja varsinkin hänen aikaansa Pariisissa huomasin, että hän siellä asuessaan opiskeli ja maalasi myös impressionistisia keinoja käyttäen. Esimerkiksi hänen ehkä tunnetuimpiin omamuotokuviansa kuuluva ”*Omakuva harmaan huopahatun kanssa*”, (1887) (Kuva 2) on maalattu hänen asuessaan Pariisissa; aikana, jolloin hän kokeili eri tyyliäsuuntauksia kuten pointillismia. Tähänkin maalaukseen hän on tuonut osan jo aiemmin oppimiaan suuntauksia,

eikä maalaus olekaan esimerkki puhtaasta pointillismista, vaan enemmänkin hänen näkökulmansa siitä.

Kuva 2. Omakuva harmaan huopahatun kanssa, 1887 (Van Gogh Museum 2018c)

Hänen tyylinsä monipuolisuuden vuoksi vuoksi totesin, että olisi parempi, että keskityn Van Goghiin ja näihin kahteen hänen hallitsemaansa tyyliin. Voisin maalata muotokuvan käyttäen hänen pointillistisen ja oman tyylinsä sekoitusta, sekä tämän lisäksi maalata asetelman, jossa näkyisi paremmin hänen postimpressionistinen tyylinsä hänen ajaltaan Arlesissa ja tämän jälkeen.

3.3 Impressionismi

Impressionismi on taidesuuntaus, joka oli aktiivisimmillaan 1860-luvulta 1900-luvun alkuun. Tunnettuja impressionisteja ovat muunmuassa Claude Monet, Alfred Sisley, Camille Pissarro, Paul Cézanne ja Armand Guillaumin. (de Laprade 1956.)

Taidesuuntauksen tuntomerkkejä ovat modernin elämän kuvaus, puhtaiden värien käyttö, ulkoilmamaalaus ja värien harjoitus. Impressionismissa valosta tuli maalauksen kiintopiste. Teos syntyi valosta, ja varjoista tuli värejä, jotka eivät eronneet valon väreistä. Lämmin ja kylmä valo vuorottelevat ja muodostavat maalauksen kokonaisuudet. Maalatessa puhdas väri liittyy toiseen sekoittumatta siihen. (de Laprade 1956, 8–9.)

Värejä ei sekoitettu väripaletilla, vaan ne levitettiin kankaalle täplinä tai viivoina. Ideana oli, että valmis maalaus muodostuisi näistä muodoista ja väreistä katsojan silmissä. (Beaujan 2005, 30–31.)

Impressionismi oli omana aikanaan radikaali taidemuoto. Aiemmat suuntaukset keskittyivät toistamaan maailmaa niin kuin se on, mutta impressionistit eivät halunneet ymmärtää taidettaan, vaan he ”näkivät sen, ottivat sen vastaan ja antoivat sen säteillä takaisin”. Impressionismiin asti taide perustui aina järkeen, harkittuihin suhteisiin, joiden löytämisessä maalarin ulkopuolinen maailma oli tärkein. He kutsuivat tätä illuusioksi. (de Laprade 1956, 11.)

Tunnetuin impressionisti on Claude Monet, ja tyyliuuntaus on myös saanut nimensä hänen kuvassa 3 esiintyvistä maalauksestaan ”*Impressio, auringonnoussu*” (1872) . Kriitikko Louis Leroy kutsui maalaustyyliä halveksuen impressionistiseksi sen näkyvien siveltimenjälkien vuoksi, joten impressionistit ottivat nimen itselleen ja tekivät siitä yhden tunnetuimpia modernin taiteen tyyliä. (The Art Story 2018.)

Kuva 3. *Impressio, auringonnoussu*, 1872 (Wikimedia Commons 2018)

3.4 Postimpressionismi

Postimpressionismi (myös: jälki-impressionismi) on taidesuuntaus, joka alkoi 1880-luvun lopulla. Impressionismiin kyllästyneet taiteilijat halusivat kuvata taidesuuntauksella laajemmin myös tunteita eivätkä vain pelkkiä optisia impressioita. (Voorhies 2004.)

Kuuluisimpia postimpressionisteja olivat Paul Gauguin, Henri Rousseau, Vincent van Gogh ja Paul Cézanne. Kriitikot yhdistivät postimpressionismin monet tyylit kahteen toisistaan eriäviin tyyliin; toinen niistä geometrinen tyyli, josta myöhemmin syntyi kubismi, ja toinen esittävä ja ei-geometrinen, josta syntyi abstrakti ekspressionismi. (The Art Story 2018.)

Postimpressionismi ei tästä huolimatta ollut yhtenäinen suuntaus, eivätkä monet sen tyylin taiteilijat työskennelleet yhteinäisesti. Van Gogh käytti myös impressionismin toimintatapoja etsiessään omaa tyyliään (Vergeest 2015, 37). Yhtenäistä tyyliä oli kuitenkin se, miten taiteilijat käyttivät kirkkaita värejä, paksua maalikerrostusta ja oikean elämän malleja. Van Gogh maalasi lähinnä mallista, ja hänen mielestään taide ja luonto olivat toisistaan erottamattomia (Van Gogh Museum 2018b). Toinen tunnettu postimpressionisti Paul Gauguin käytti apunaan sekä luontoa että muistiaan, muodostaen tyyllillään teorian syntetismistä (Vergeest 2015, 54; The Art Story 2018).

Postimpressionistejen kulta-aika keskittyi Ranskaan, mutta levisi myös muihin maihin sekä innoitti maalareita kuten Edvard Munchia, jonka tyyli ponnistaa postimpressionismin symbolismista. Vuoteen 1910 mennessä eurooppalaisen avant-garden olivat jo korvanneet fauvismi, ekspressionismi ja kubismi, joista kaikki ottivat symbolisminsa ja muotonsa eri postimpressionimien tyyleistä. (The Art Story 2018.)

4 VAN GOGHIN JALANJÄLJISSÄ

4.1 Van Goghin lapsuus ja nuoruus

Vincent Willem van Gogh syntyi 30. maaliskuuta 1853 Groot-Zundertissa, Alankomaissa pappi Theodorus van Goghille ja Anna Cornelialle. Hän oli perheen toinen lapsi, ja hänen jälkeensä syntyi vielä viisi sisarusta. Ensimmäinen lapsista syntyi kuolleena, ja myös hänen nimensä oli Vincent Willem. (Beaujan 2005, 8.)

Van Gogh kävi ensin kyläkoulua, jonka jälkeen hänen isänsä lähetti hänet sisäoppilaitokseen. Van Gogh muisteli tätä eroa perheestään vielä aikuisenakin, ja se oli hänelle traumaattinen tapahtuma. Jätettyään keskikoulun kesken hän myöhemmin vuonna 1869 ryhtyi taidekauppiaan oppipojaksi Haagissa ja siellä tutustui sen ajan 1800-luvun salonkitaiteeseen. Oppiaikansa loputtua hänen isänsä lähetti aikuistuneen Vincentin Pariisiin kansainväliseen taidegalleriaan, mistä hänet pian erotettiin huonon käytöksen vuoksi. (Beaujan 2005, 10.)

Van Gogh oli jo aiemmin ollut hurskaan uskollinen, ja tämän jälkeen hän pakeni hankalaa oloaan uskonnollisuuteen, päätyen hetkeksi papin opintoihin ja lopulta papiksi ennen kuin hänet erotettiin tästäkin virasta. Tässä vaiheessa hänen kiinnostuksensa uskontoa kohtaan oli jo alkanut hiipua, ja hän päätti mieluummin käyttää aikansa köyhien auttamiseen näiden arkielämässä. Näin alkoi hänen kymmenvuotinen taideuransa. (Beaujan 2005, 11.)

4.2 Taideura alkaa

Van Gogh aloitti maalauksen vuonna 1880, ollessaan 27-vuotias. Hän aloitti taideopinnot Brysselin taideakatemiassa, jossa hänelle opetettiin klassisia taiteen oppeja kuten mittasuhteita, perspektiiviä ja valon ja varjon sääntöjä. Tämän jälkeen hän asui hetken jälleen vanhempiensa luona, sieltä Haagiin muuttaen, missä hän asui entisen seksityöläisen Sienin kanssa. Siellä hänen serkkunsa taidemaalari Anton Mauven neuvoa kuunnellen hän alkoi piirtää elävistä malleista sekä aloitti viimein maalaamisen. Asuttuaan hetken Drenthessä hän muutti

jälleen takaisin vanhempiansa luokse ja asui siellä vuoteen 1885. (Beaujan 2005, 16–20)

Hänen tyyliinsä oli tuolloin hyvin realistinen, sillä realismi oli tuohon aikaan arvostettu maalaustapa. Van Gogh pyrki hiomaan piirustustaitoaan tarkaksi, mutta huomasi että pelkkä todellisuuden jäljentäminen ei sopinut hänelle. ”Osaisinpa vain ilmaista miltä minusta tuntuu”, hän kirjoitti veljelleen Theolle. (Beaujan 2005, 18.)

Alusta asti hän oli piirtänyt hyvin ahkerasti, aluksi luonnostellen vanhojen mestareiden töitä ja sen jälkeen siirtyen piirtämään luontoon siellä työskenteleviä ihmisiä sekä maisemia. Häntä erityisesti kiinnosti kuvata arkista elämää sekä peltotyöläisten yksinkertaista ja rehellistä työskentelyä. (Vergeest 2015, 26.)

Hän koki, että hänen roolinsa taiteilijana oli kuvata ihmisiä jotka elivät huonommassa sosiaalisessa asemassa (Impressionniste 2018). Uransa alkuaikoina hän maalasi kuvia ihmisten päistä, joita hän ei suostunut kutsumaan muotokuviksi. Nämä olivat vain harjoitusta hänen tuleville muotokuvamaalauksilleen sekä hänen ensimmäiselle isolle maalaukselleen, ”*Perunansyöjät*”, (1885) (Kuva 4). (Vergeest 2015, 29–31.)

Kuva 4. Perunansyöjät, 1885 (Van Gogh Museum 2018f)

Van Goghin myöhempää tuotantoa ajatellen Perunansyöjät on hyvin tumma, yksityiskohtainen ja jopa groteski. Vincent oli itse todella tyytyväinen maalaukseensa, mutta hänen veljensä Theon mielestä kuva oli kovin alakuloinen (Vergeest 2015, 33).

Alkuvuosien maalaukset olivat hyvin tummasävyisiä ja tyypillisiä hollantilaiselle ekspressionistiselle taiteelle tuolla aikakaudella, mutta silti häntä inspiroivat värit ja varsinkin värioppiin kuuluvat vastavärit ja niiden hyödyntäminen maalauksissa (Vergeest 2015, 30). Käytännössä vastavärit tulivat paremmin esiin hänen töissään vasta myöhemmässä vaiheessa.

Isän kuoltua 1885 hän lopulta päätyi Antwerpeniin, jossa hän kävi museoissa, tutustui vanhoihin mestareihin ja lopulta anottuaan pääsi Antwerpenin akatemian piirustus- ja maalauskurssille. Opiskellessaan van Gogh oli varaton, eikä kukaan ollut kiinnostunut ostamaan hänen tummia talonpoikaisaiheisia maalauksiaan. Uusia maalauksia varten hän käytti vaaleita värejä ja osti uusia, kalliita siveltimiä, joilla pystyi tuottamaan töitä joiden hän ajatteli myyvän paremmin. Näihin töihin hän veti inspiraatiota Peter Paul Rubensin maalauksista ja värinkäytöstä. (Beaujan 2005, 24–25.)

4.3 Vincent ja Pariisi

Murrosvaihe van Goghin maalaustyyliin tapahtui hänen muutettuaan Ranskaan 1886. Hän aloitti jälleen taiteen opiskelun ja tutustui Pariisissa useisiin maalareihin, jotka myöhemmin kuuluivat myös tunnettuihin impressionisteihin sekä postimpressionisteihin. Hän ihaili varsinkin George Serat'a, jonka harjoittama pointillismi vetosi häneen välittömästi. Pointillismin ideana on maalata tiheästi pieniä värillisiä pisteitä, jotka kauempaa katsottuna muodostavat kuvan. Van Gogh alkoi toteuttaa pointillismia oman tyyliinsä jatkeena. (Beaujan 2005, 28–31.)

Van Gogh opiskeli impressionisteja ja kehitti itselleen tyylin, jossa yhdistyivät vastavärien ja päävärien käyttö, pointillismin lyhyet siveltimenvedot sekä syntetismin tyylielty tapa käsitellä asioiden muotoja (Impressioniste 2018). Ilman impressionismia van Gogh olisi ehkä jäänyt nuoruutensa synkkäväriseen ekspressionismiin (de Laprade 1956, 17).

”Näkymä Theon Asunnosta” (1887) kuvassa 5 on yksi hänen ensimmäisiä pointillistisesti maalattuja töitään. Maalauksessa voi nähdä hänen lopulta siirtyneen kirkkaampiin ja vaaleampiin väreihin, joilla hän maalasi useita asetelmia, kaupunkinäkymiä ja muotokuvia. (Vergeest 2015, 37–38.)

Kuva 5. Näkymä Theon asunnosta, 1887 (Van Gogh Museum 2018h)

4.4 Elämä ja kuolema Arlesissa

Väsyttyään Pariisiin van Gogh muutti Arlesiin, missä hän inspiroitui uudelleen luonnosta, maalaten kokoelman kukkivia hedelmäpuita sekä muita ympäristön näkymiä. Hänen aikansa Arlesissa kuvataan ajaksi, jolloin hänen oma tyyliensä tuli kukoistukseen. Paul Gauguinin mukaan ”Vincentin tyyliin” kuuluivat vahvasti paksut ja huolimattomat kerrokset maalia sekä se, miten hänen

siveltimenkäyttönsä oli vapaata ja dynaamista eikä koskaan liian toistuvaa. (Vergeest 2015, 48.)

Arlesin keltaisessa talossaan van Gogh viimein koki irtautuvansa impressionismista, ja sanoikin näin:

”Alan enemmän ja enemmän etsiä yksinkertaista tekniikkaa joka ei ole impressionistista. Haluaisin maalata tavalla joka olisi kaikkien ymmärrettävissä, jos heillä vain on kyky katsoa.” (Vergeest 2015, 54.)

Hänen vuosina 1888 ja 1889 maalaamansa teokset auringonkukista on jo maalattu hänen impressionismista irronneella tyyllillään . Osan niistä hän maalasi käyttäen vain keltaisen eri sävyjä (Kuva 6). Van Gogh vertasi auringonkukkien valoisaa hohtoa seinillä goottilaisiin kirkkoikkunoihin. (Beaujean 2005, 54.)

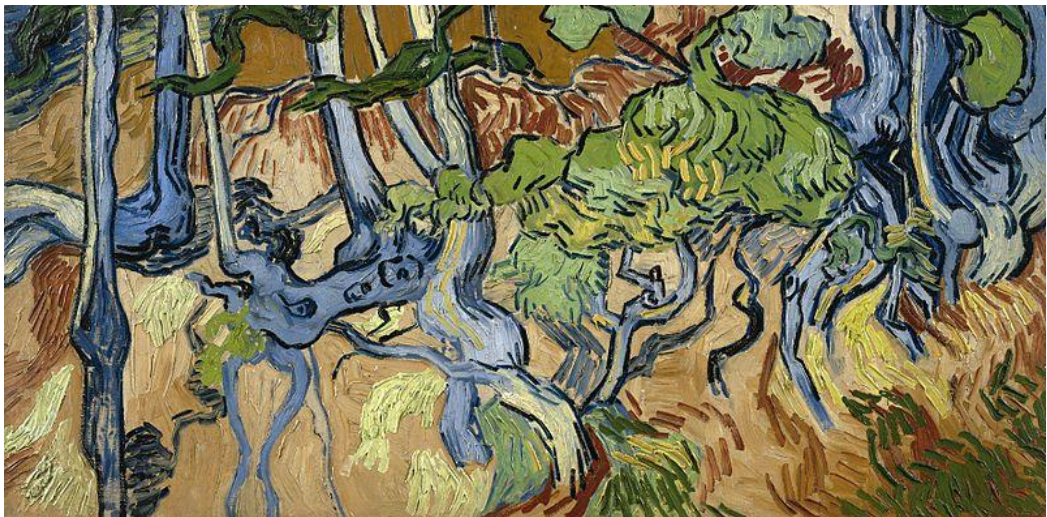
Kuva 6. Auringonkukat, 1889 – maalaus on hyvä esimerkki van Goghin taidosta käyttää keltaisia sävyjä (Van Gogh Museum 2018e)

Paul Gauguin, Vincentin ystävä ja itsekin ammatiltaan taiteilija, tuli tapaamaan van Goghia Arlesiin. He asuivat siellä hetken Vincentin hiljattain hankkimassa

keltaisessa talossa, yhdessä työskennellen. Pian kuitenkin heidän välinsä alkoivat tulehtua, ja van Goghin huonot elämäntavat ja aiemmat mielenterveysongelmat saivat hänet leikkaamaan itseltään palan toisesta korvasta. Gauguin lähti seuraavana päivänä pois Arlesista, ja pian tämän jälkeen van Gogh kirjasi itsensä hermoparantolaan toipumaan. Siellä hän jatkoi maalaamista, ja palasi vielä loppuelämänsä ajaksi takaisin Arlesiin. (Beaujean 2005, 60, 66–69, 83.)

Ennen kuolemaansa van Gogh maalasi vannoutuneesti lisää luontoa. Auversissa hänen tyyliensä muuttui vielä kerran; hänen paletistaan tuli vaaleampi ja voimakkaampi. Viimeisenä kesänään hän maalasi kahdessa kuukaudessa noin 80 maalausta ja 60 piirrosta. (Beaujean 2005, 83.)

”Puunjuuret” (1890) uskotaan olevan hänen viimeinen maalauksensa (Kuva 7). Maalaus kuvaa puunjuurakkoa, värit ovat vahvat ja muodot yksinkertaisia ja abstrakteja. Vincent van Gogh kuoli 30. kesäkuuta 1890 ja haudattiin Auversiin, jättäen jälkeensä yli 860 maalausta ja laajan kokoelman muita töitä. (Vergeest 2015, 72, 81, 87.)

Kuva 7. Puunjuuret, 1890; todennäköisesti van Goghin viimeinen maalaus (Van Gogh Museum 2018g)

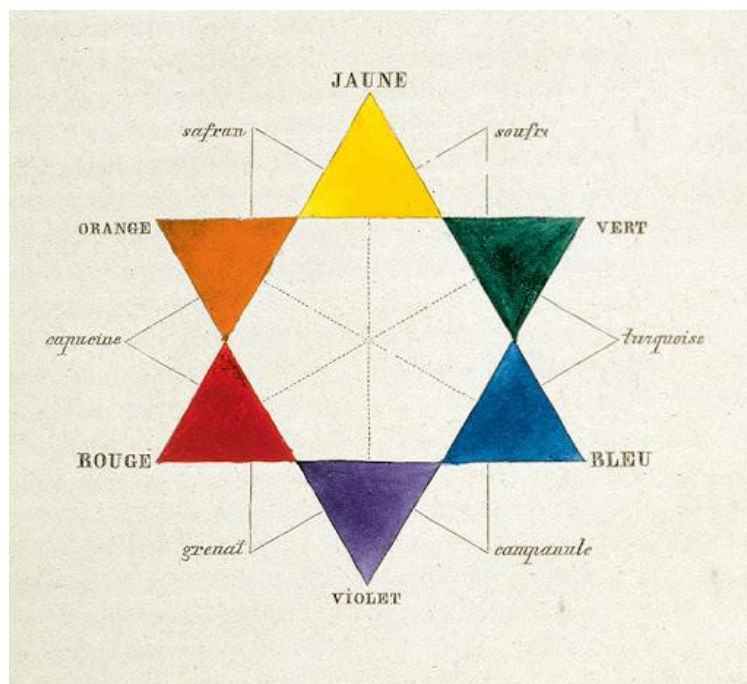
5 VINCENTIN VÄRIT

5.1 Yleisesti väriteoriasta

Van Goghille todella tärkeitä olivat päävärit ja niiden käyttö vastavärien ja toisiinsa sopivien värien kanssa (Vergeest 2015, 30).

Charles Blancin väriteoria oli varsinkin impressionistisille maalareille hyvin tyyliä määrittävä opinhaara. Divisionismi on neo-impressionistinen tyyli, jossa hänen väriteoriansa oli äärimmäisen tärkeää. Väripisteiden asetelusta syntyvä kontrasti määritti koko taidesuuntausta. (The Editors of Encyclopædia Britannica 2015.)

Blancin väriteoriassa värit on aseteltu ympyrässä oleviksi kolmioiksi toisiaan vastakkain, niin että päävärien väleissä sijaitsevat myös näistä sekoittuvat välivärit (Kuva 8).

Kuva 8. Charles Blancin väriteoria, 1867 (Van Gogh Museum 2018a)

Blancin väriympyrä muodostuu M. E. Chevreulin ja Eugène Delacroixin väriteorioiden yhdistelmästä, ja sen ideana on se, että välivärit muodostuvat päävärien yhdistelmästä, eikä niin, että pääväriin sekoitetaan mustaa ja sillä

haalennettaisiin ja tummennettaisiin värejä. Siksi tästä väriympyrästä puuttuvat musta ja valkoinen. (Silvestrini 1994.)

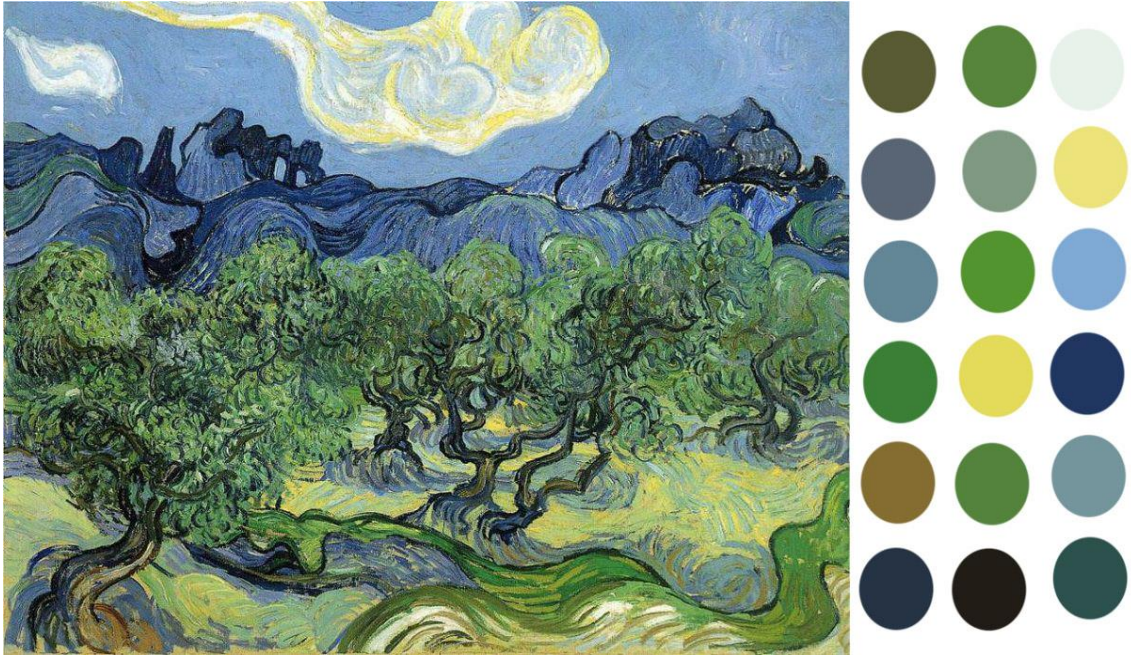
Van Gogh oli teoriassa eniten kiinnostunut vastaväreistä, eikä häntä liiemmin kiinnostanut teoriaan liittyvä idealismi (Silvestrini 1994). Tämän vuoksi tarkastelen ainoastaan vastavärien, välivärien ja vierekkäisten värien käyttöä.

5.2 Maisemakuvien värimaailma

Koska Vincentin asetelmat yleensä sisälsivät kukkia, lähdin tutkimaan hänen luonnossa maalaamiaan maisemakuvia ja niiden värimaailmoja omaa asetelmaa kuvaavaa maalaustani varten. Varsinkin hänen käyttämänsä vihreän ja keltaisen sävyt tulisivat eniten käyttöön. Valitsin näistä maalaukset ”*Maisemakuva oliivipuilla*” (1889) ja ”*Vehnäpellot Auversin lähellä*” (1888), jotka esiintyvät kuvissa 9 ja 10. Molemmissa maalauksissa on rikas valikoima eri vihreän ja keltaisen sävyjä, sekä lisäksi muita murrettuja värejä. Kokosin näistä maalauksista ideataulut käyttämällä eyedrop-työkalua, jolla voi valita värejä kuvista Photoshopissa. Yritin valikoida molemmista maalauksista monipuolisen määrän värejä, niin että voisin tutkia niitä paremmin.

Kuva 9. Vehnäpellot ja niiden värit (Vincent van Gogh.org 2018)

Kuva 10. Oliivipuut ja niiden värit (MoMa 2018)

Pikaisesti katsottuna molemmissa maalauksissa värit ovat hyvin samankaltaisia, pehmeitä ja murrettuja. Tutkiessani näitä Photoshopin avulla huomasin, että vihreät sävyt sijoittuivat kaikki lähemmäs ei-saturoitujen värien nurkkaa kuin siniset, punaiset ja keltaiset. Suurin osa väreistä on siis todellakin hailakampia kuin alkukatsomalta näyttäisi.

Valitsemisissäni maalauksissa vastavärien määrä on yllättäen aika pieni. Ainoat selkeästi vastaväriset pisteet löydän pellolla olevista punaisista kukista ja ympäröivästä vihreästä heinästä. Oliivipuumaalauksessa taas välivärien yhdistelmiä en tapaa lainkaan. Vastavärien sijaan maalauksissa näyttäisi olevan käytetty vierekkäisiä värejä ja näiden harmoniaa. Vihreä on sinisestä ja keltaisesta syntyvä väri, joten sekä keltaiset että siniset ovat vihreän viereisiä värejä. Tämä luo maalauksiin rauhallisen ja seesteisen väripaletin. On kuitenkin asia, joka useasti unohtuu tulkittaessa van Goghin palettia; hänen nykyiset sinisensä olivat ennen lähempänä violettiä.

Van Gogh -museo on tutkinut hänen maalauksiaan, ja fyysisten tutkimusten sekä van Goghin itse kuvailemien värien perusteella on todettu että varsinkin maalausten punertavat sävyt ovat selkeästi haalistuneet ajan kuluessa. Yksi esimerkki tästä on maalaus hänen makuuhuoneestaan; nykyisin seinät ovat

vaaleansiniset ja lattia vaaleanruskea, mutta hän on itse kuvailut seinät vaaleanvioletiksi ja lattiat tiilenpunaiseksi. (Vergeest 2015, 93.)

Tämän tiedon perusteella on mahdollista olettaa, että Oliivipuu-maalauksessa nykyiset siniset ovat ennen olleet lähempänä violetteja sävyjä. Tällöin taivaalla oleva keltainen pilvi jo selittyikin; se on siellä kontrastoimassa violettiin vivahtavaa taivasta.

Lopulta lähdin kuitenkin toteuttamaan omaa työtäni niiden värien pohjalta, jotka löytyvät maalauksista niin kuin ne ovat tällä hetkellä. Vaikka tiedän sinisen ennen olleen violetimpaa, on minun mahdotonta arvailla värin täydellisiä muutoksia. Maalattessani oli parempi pitäytyä siinä, mihin voin fyysisesti nojautua. Väripaletista siis syntyi enemmän harmoninen kuin vastaväreihin tukeutuva.

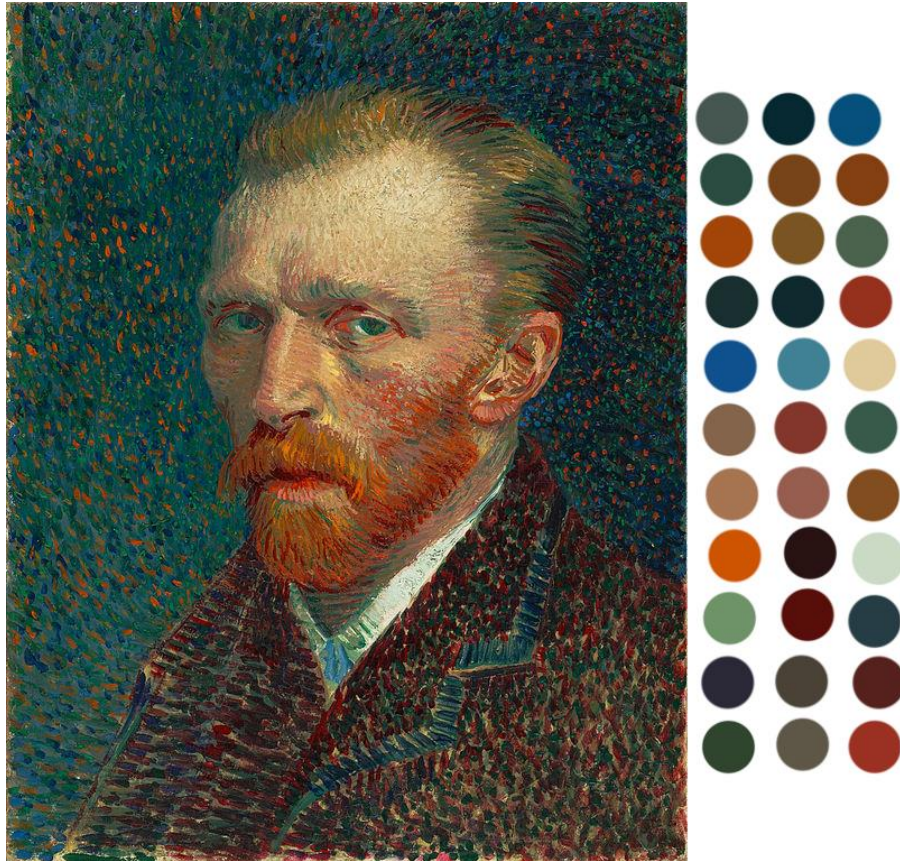
5.3 Muotokuvan värimaailma

Impressionististen muotokuvien värimaailma osoittautui huomattavasti yksioikoisemmaksi. Pointillistisesti toteutettuja töitä tutkiessa, kuten esimerkiksi ”*Omakuva huopahatussa*” (1887) (Kuva 2), vastavärejä ei tarvitse etsiä, vaan ne suorastaan tervehtivät katsojaa. Maalauksen tärkeimpinä väreinä toimivat siniset ja oranssit, keltaiset, valkoiset ja tummanruskeat, ja nämä yhdessä muodostavat vastaväreistä syntyviä kontrasteja.

Omaa muotokuvamaalaustani varten valitsin tarkemmaksi referenssiksi hieman myöhemmän muotokuvan, samana vuonna maalatun mutta realistisemmin toteutetun omakuvan. Tein saman tälle muotokuvalle kuin aiemmin maisemille, ja poimin työstä tärkeimmät värit (Kuva 11).

Omakuvan värimaailma on niin monipuolinen, että minulla on vaikeuksia löytää seasta tärkeimmät. Mitä lähempää katson, sitä enemmän värejä löydän. Kauempaa katsottuna taas värit muodostavat alueet, joista on helppo tulkita tärkeimmät. Vastavärit tanssivat toistensa kanssa niin takissa kuin taustassakin.

Kuva 11. Omakuvan väripaletti (The Art Institute of Chicago 2018)

Oranssi ja sininen sekä vihreä ja punainen korostavat toisiaan kauniisti. On helppo nähdä vastavärien käytön viehätys, kun niitä on käytetty näin.

Palettia tulkitessa värit ovat tummia ja maanläheisiä, mutta maalauksessa kaikki on paljon kirkkaampaa. Maalauksen värit ovat hyvä esimerkki siitä, miten värien sävyjen siiroumat ovat suhteellisia toisiinsa; tummat värit näyttävät vaaleilta jos niitä ympäröivät värit ovat tummia (Van Dijk 2011). Tämän voi todeta katsomalla van Goghin takaraivon takana olevia punaisia pisteitä, jotka näyttävät todella kirkkailta vaikka ovatkin yksitellen tutkittuna tummanpunaisia.

Tätä väripalettiä mukaillen lähdin toteuttamaan omaa muotokuvamaalaustani.

6 MAALAUUS 1: POSTIMPRESSIONISTINEN ASETELMA

6.1 Asetelman luonnostelu ja alustus

Perinteisten työtapojen siirto digitaaliselle maalaukselle on omalla tavallaan jo haaste. Toisin kuin van Gogh, joka aamun tullessa pakkasi maalaustarvikkinsa ja suunnisti päiväksi ulos eväineen, olen sidotumpi työtilaani. On jo loppusyksy, ja ulkona on kosteaa ja viileää, asunhan kuitenkin Pohjois-Suomessa. Nämä faktat jo etukäteen tietäessäni olenkin valmistautunut pari viikkoa sitten ottamalla valokuvia ystäväni äidin puutarhasta sadonkorjuu-aikaan. Puutarha on komea; siellä kasvaa valtavia kesäkurpitsaita, upean vihreää lehtikaalta ja kymmeniä muita kasveja. Valitsin näistä valokuvista käytettäväkseni kaksi valokuvaa. Ensimmäinen näistä oli asetelma kahdesta pyöreästä kesäkurpitsasta, jotka makaavat vatsallaan maassa, ja toinen kuva kasvihuoneessa kasvavista kellertävän vihreistä tomaateista (Liitteet 1 ja 2). Molemmissa on potentiaalia maalaukseksi, joten aloitan luonnostelemalla molemmat digitaalisella hiilellä ja lyijykynällä kellertävätaustaiselle layerille Photoshopissa.

Aloitin luonnostelemalla kurpitsat. Avasin Photoshopiin uuden A4-kokoisen kankaan, jonka pohjimmaisena layerin värjäsin vanhan paperin väriseksi. Tämän jälkeen etsin Googlestä vanhan paperin tekstuureja, jonka voisin asettaa työn alle pohjaksi. Piirsin molemmat piirrookset samaan tiedostoon, joten minun tarvitsee tehdä tämä vain kerran. Löysin hyvän kuvan ja raahasin sen pohjimmaiseksi tiedostooni (Liite). Halusin aloittaa työn samankaltaiselta paperilta kuin mille van Gogh itse olisi tehnyt luonnoksensa. Valkoiselta taustalta puuttuu luonne, ja on paljon vaikeampi lähteä piirtämään taustalle, joka vaikuttaa liiankin siistiltä. Nyt kun pohja oli valmiina pystyin aloittamaan piirtämisen ”hiilellä”.

Valitsin pensselivalikoimastani pensselin joka on nimetty ”charcoal”. Huomasinkin heti, että se todellakin muistuttaa hiiltä. Jälki on tuttua elävän taiteen kursseilla tekemistäni hiilipiirroksista. Suurin plussa digitaaliselle hiilelle tulee jo siitä, että se ei tahraa sormia.

Huomaan piirtäessä että minulta puuttuu säämiskä, jolla tavallisesti pehmittäisin viivoja. Lähdin siis etsimään jotain samankaltaista ohjelmasta, sillä tavallinen

pyyhekumi on liian aggressiivinen. Onnekseni pensselien seasta löytyy ”Rough Eraser”, joka näyttää korvaavan säämiskää aika hyvin.

Huomasin pian, että normaalisti zoomaisin useassakin kohtaa piirrosta lähdekseni lähemmäs, mutta traditionaalisesti piirtäessä näin ei voi tehdä. Koska haluan replikoida tavallista hiilipiirtämistä, hillitsin haluni ja piirsin koko ajan niin, että koko kangas on jatkuvasti näkyvässä. Oikeaoppisesti tämä olisikin parempi tehdä näin, niin näen koko ajan piirroksen kokonaisuutena.

Kun kurpitsojen rajaukset olivat valmiit, siirryin Medium Pastel -pensseliin, jolla lähdin työstämään taustalle tekstuuria. Tämä pensseli on pehmeämpi ja sotkee hieman vähemmän, mutta kovin teräviä viivoja sillä ei saa. Vaihtelen siis näiden kahden pensselin väliä työstäessäni taustaa.

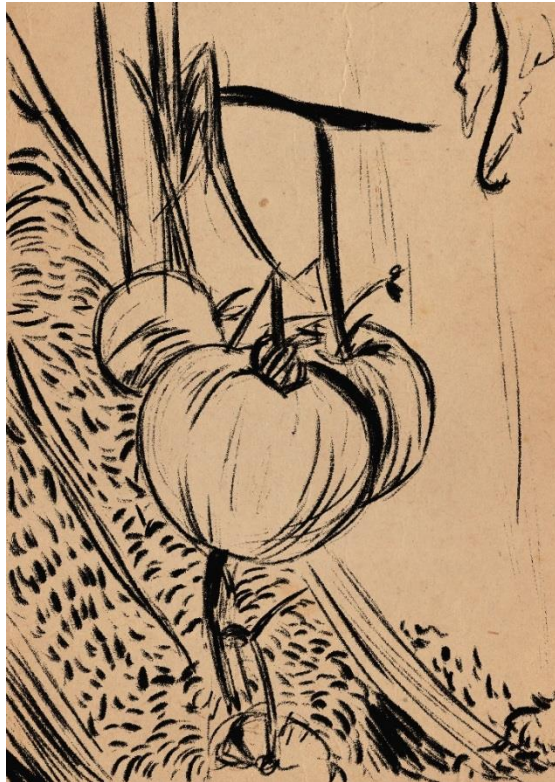
Etsin referenssiksi van Goghin piirrustuksia ja huomasin, miten hankalaa jo hänen piirtotyyliään on replikoida. Piirrustuksien muodot koostuvat viivoista, enkä ole itse juuri harrastanut vastaavaa viivapiirrosten tekoa. Yritän kuitenkin kuvata tätä omien kykyjeni mukaan. Mitä saan viimein aikaiseksi on hyvin sotkuinen, varsinkin tausta näyttää hyvin väärältä, enkä oikein keksi, miten korjata asiaa. Pyyhin pois häiritsevimmät kohdat ja aloitin uudelleen.

Lopputuloks on edelleen hieman epäselvä ja sotkuinen, mutta saanee kelvata (Kuva 12). Tärkein osa työtä on kuitenkin maalaus, jonka alle hahmotelma tulee. Aloitin siis piirtämään tomaatteja.

Tomaattien piirtäminen oli jotenkin nopeampaa ja helpompaa. Valokuvan tausta on monipuolisempi, ja siellä on enempi kiintopisteitä, joita piirtää. Viivapiirtäminen alkoi jo luonnistua helpommin, kun sitä on harjoitellut yhden piirroksen verran. Piirsin koko tomaattipiirroksen käyttäen pelkkää hiiltä, enkä kumittanut tai silottellut piirrosta ollenkaan (Kuva 13). Saan sen valmiiksi alle kymmenessä minuutissa.

Kuva 12. Kurpitsat

Kuva 13. Tomaatit

Nyt kun molemmat piirrokset olivat valmiita, oli aika tehdä valinta kahden väliltä.

Van Goghille tyypillistä oli tehdä paperille luonnostelmia ja croquis-piirroksia ennen hänen siirtymistään öljyväreillä maalaamiseen. Näitä luonnoksia hän lähetti usein veljelleen Theolle, ja kirjeessä hän useimmiten kuvaili myös värejä joita aikoi käyttää maalaukseen (Kuva 14). (Vergeest 2015, 59.)

Kuva 14. Kirje Theolle (Van Gogh Museum 2018d)

Halusin seurata Vincentin esimerkkiä, ja lähetin molemmat luonnokset veljelleni Jonille tarkasteltaviksi. Värejä en kuitenkaan kirjoittanut, sillä värit olivat van Goghin työssä äärimmäisen tärkeitä, joten halusin valita ne huolella. Veljeni ei ole juurikaan taiteesta kiinnostunut, joten hän sai valita luonnoksen lähinnä oman mieltymyksensä mukaan. Hän valitsi näistä kahdesta tomaatit ja kuvaili valintaansa näin:

”Selkeä ryhmittymä kuvan pääaiheena. Ylemmässä (kurpitsat) on paljon viivoja jotka vievät katseen pois kuvan objekteista. Alemmassa (tomaatit) myös tulee eri syvyyksiä esille niin mielenkiintoisempi.”

Vincent ei juuri mielipiteitä kysellyt, mutta ideana pidin mahdollisuudesta osallistaa veljeäni jotenkin työprosessiin. Hänen mielipiteensä oli kuitenkin arvokas, ja auttoi itseänikin näkemään luonnoksista paremman vaihtoehdon.

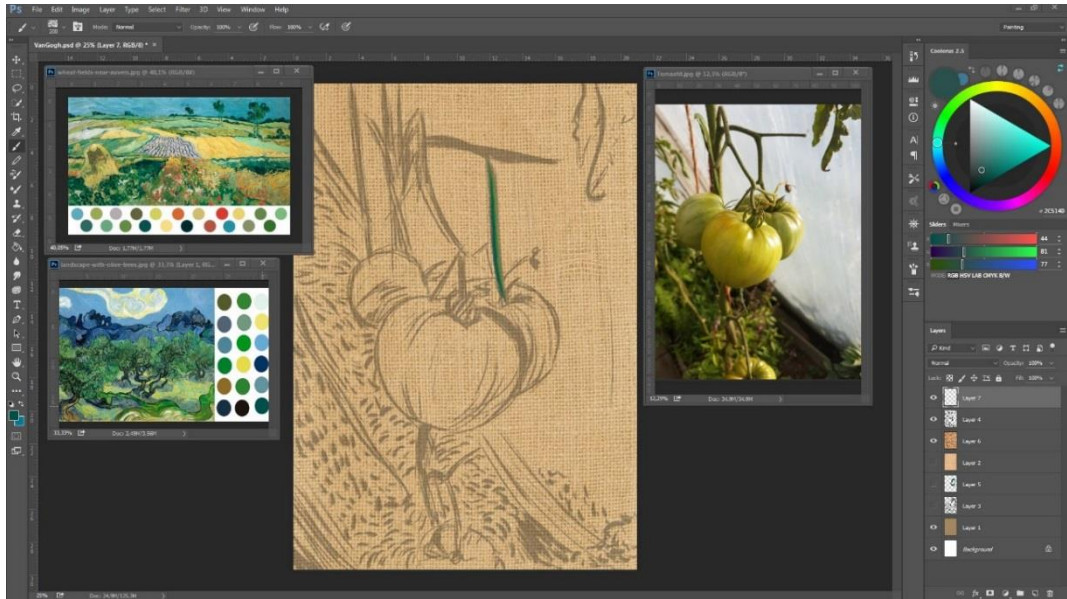
Pidin ideatasolla enemmän kurpitsoista, mutta hän oli oikeassa juuri siinä, että asetelma on hajanaisempi ja huonommin koostettu. Viivatyö, jota en vielä ensimmäisessä piirroksessa hallinnut, kostautui ja teki lopputuloksesta kiireisen ja epäselvän. Tyytyväisenä päätökseen lähdin siis valitsemaan värejä ja koostamaan maalausta.

6.2 Öljyvärien aika

Vincent maalasi juuttikankaalle, joka oli edullisempaa kuin muut tyyppillisesti maalaamiseen tarkoitettut kankaat. Hänen ollessaan köyhä taiteilija, joka maalasi nopeasti, juutti oli helpompaa ja halvempaa hankkia. Juuttikankaan väri on kermaisen kellertävä, joten valitsin pohjalle sitä vastaavan värin. Etsin netistä juuttikangastekstuurin, jonka asetin värin päälle Overlay-toiminnolla. Näin sain pohjalle myös oikean tekstuurin (Liite 4).

Tarkkaa tietoa hänen työtyylistään ei ole, joten lähdin etsimään ammattilöjymaalareiden videoita netistä. Maalari, jonka käyttäjänimi on Painting Course maalaa videossaan ”Painting like Van Gogh” omakuvaa öljyväreillä käyttäen olettamiaan metodeja. Maalaus alkaa hyvin rouheasti asetelluilla pohjaviivoilla, jonka jälkeen hän blokkaa maalaukseen pohjavärit. Raakojen pohjavärien päälle tulee yksityiskohtia useammilla väreillä. Koska maalari käyttää öljyvärejä, nämä yksityiskohdat sekoittuvat hyvin pohjalla olevaan väriin tämän ollessa vielä märkää. (Painting Course 2014.) Videon apujen perusteella lähdin aloittamaan omaa maalaustani.

Referenssikuvassa tomaatit ovat keltaisia, taustalla on vaaleansininen kasvihuoneen seinä ja tomaattien lähellä on vihreää kasvustoa. Lähdin blokkamaan näitä värejä käyttäen apuna aiemmin valitsemani värikarttaa. Koska näen nyt niiden avulla van Goghin käyttämät sävyt, voin myös poiketa niistä valitsemalla itse väripaletista samansävyisiä värejä. Koska minulla on jo valmiina apunani aiemmin tekemäni hiilipiirros, asetin tämän alemmalle layerille himmeästi ja aloitin kopioimaan sen ääriiviat tummalla vihreällä (Kuva 15). Vincent ei löytämäni tiedon mukaan tehnyt kankaalle hiilipiirrosta, vaan aloitti suoraan väreistä.

Kuva 15. Asetelma työtasolla Photoshopissa

Lähdin rakentamaan maalausta blokkaamalla värejä (Kuva 16), mutta jo alussa huomasin työkalujeni olevan vajaavaisia. Kokeilin useita eri pensseleitä, mutta niistä kaikista tuntuu puuttuvan öljyille ominainen leviäminen. Vaihdan pensselin Mixer Brush Tooliin; työkaluun jota olen vasta hiljaintain huomannut alkaa käyttämään. Tämä työkalu levittää väriä, ja sitä käyttämällä olen jo hieman lähempänä sitä mitä halusinkin.

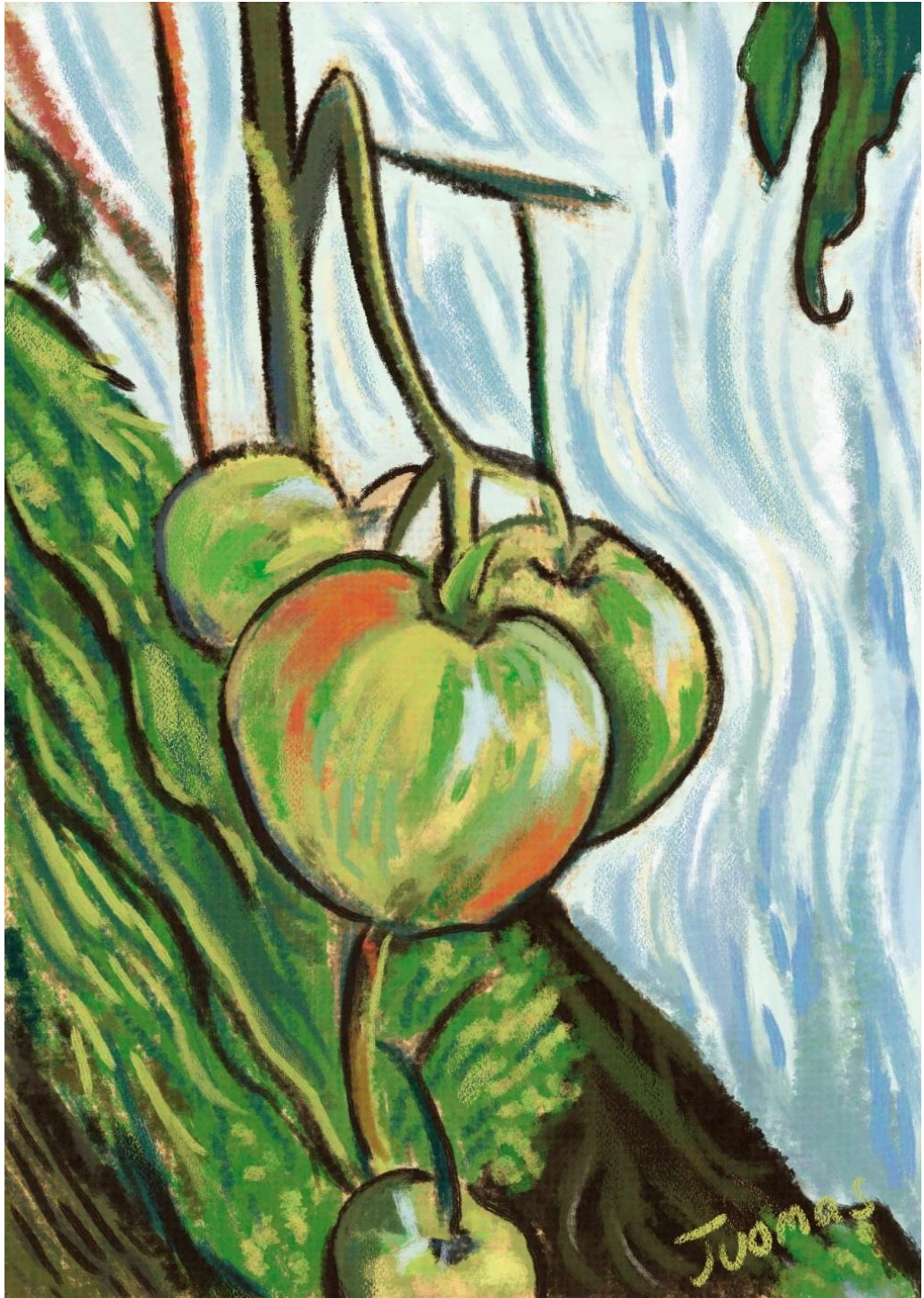
Kuva 16. Bloatut värit

Värit hieman sotkuisesti blokattuna huomasin, että pensseleillä on vaikea saada pohja tasaiseksi ilman ponnisteluja, joten otin hieman aikaa ja kävin läpi pensselit, jotka kuuluivat isoon pensselipakettiin. Löysin seasta useamman hyvän, ja jatkoin töitä näillä. Pensseleitä vaihtelemalla sain aikaan enemmän tekstuuria kuin käyttämällä vain yhtä tai kahta. Mixer Brush Tooliin en enää tämän jälkeen koskenutkaan.

Samalla kun maalaan, tutkin referenssinä olevia maalauksia. Tutkin värien sommittelua, sitä kuinka viivat kulkevat muotojen mukana, ja yritän selvittää, miten saisin nämä omaan työhöni. Maalasin kiemuraisia viivoja tomaattien viereen siniselle ikkunalle ja niiden alapuolelle vihreään pusikkoon. Pysin työskentelemään nopeasti ja välttämään liikaa miettimistä, sillä halusin kuvitella, että käyttäisin oikeita öljyvärejä, jotka kuivuessaan kovettuvat.

Lopulta päädyinkin käyttämään ainoastaan värejä, jotka poimin aiemmin esitellyistä maalauksista tulleesta väripaletista. Kun viivat tai värit näyttivät liian siisteiltä, vaihdoin pensseliä sellaiseen, josta tulee enemmän tekstuuria, ja maalasin sillä päälle. Kun olin lopulta valmis, kopioin alussa olleen juuttikankaan kuvan ja laitoin sen maalauksen päälle ohueksi tekstuuriksi. Viimeiseksi signeerasin työn etunimelläni, samankaltaisesti kuin van Gogh teki (Kuva 17).

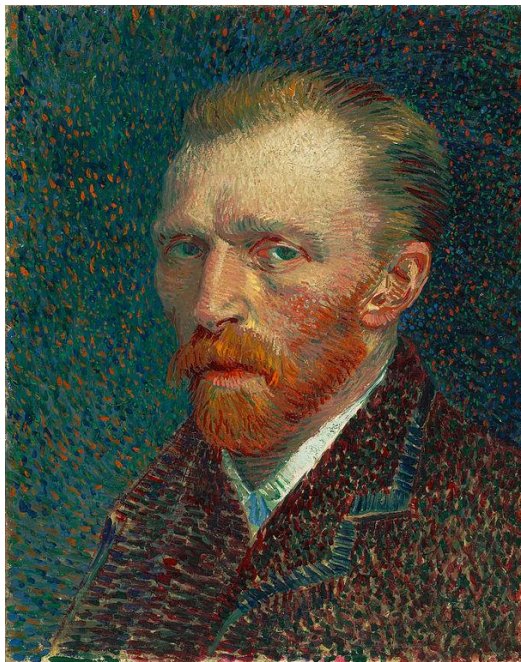
Kuva 17. Tomaatit, 2018

7 MAALAUUS 2: IMPRESSIONISTINEN MUOTOKUVA

7.1 Maalauksen luonnos ja alustus

Asetelman maalauksen valmistuttua oli aika siirtyä maalaamaan muotokuvaa. Van Gogh rakasti muotokuvien maalaamista, ja hän olisi mieluiten ollut muotokuvamaalari (Vergeest 2015, 52). Useimmat tietävät hänen maalanneen paljon omakuvia, mutta en ole itse koskaan ollut kiinnostunut kuvaamaan itseäni. Omakuvan sijaan siis valitsin itselleni valokuvan, josta lähdin toteuttamaan muotokuvamaalausta.

Vincentin puhtaasti impressionistinen aika oli lyhyt, ja jopa hänen opiskellessaan impressionistisia tyyliä Pariisissa hän jo tuolloin sekoitti tuttuja impressionismin tyyliä omaansa (Vergeest 2015, 38). Tuolta ajalta on kuitenkin muutamia muotokuvia, jotka täyttävät vaatimukseni referenssejä varten. Käytänkin siis mallina hänen ensimmäistä vahvasti pointillistista muotokuvaansa, eli maalausta jonka hän maalasi Pariisissa itsestään huopahattu päässä (Kuva 2), sekä hieman myöhemmin maalattua muotokuvaa (Kuva 18). Aiemmasta työstä poiketen en aio pitäytyä hänen valitsemissaan väreissä, vaan oman muotokuvani värit tulevat reflektoitumaan myös valokuvassa olevista väreistä.

Kuva 18. Omakuva, 1887 (The Art Institute of Chicago 2018)

Valitsemani muotokuvan mallina on ystäväni Niina, jota valokuvasin muutama syksy sitten nykyisen kotitaloni ympäristössä. Valokuvista valitsin yhden, jossa hän seisoo sinisen talon vierustalla, katsoen tiukasti kohti kameraa (Liite 5). Valitsin kuvan sen asetelman vuoksi; hänellä on päällään valtava harmaa huivi, vieressä on kontrastinen sininen seinä, ja hänen takanaan on pensaikkoa syksyn vihertävän keltaisissa väreissä. Valokuva on vyötäristä ylöspäin, joten jouduin leikkaamaan sitä jonkin verran muotokuvaa varten.

Aloitin luonnostelun samankaltaisesti kuin viimeksi tekemällä uuden tiedoston, jonka pohjalle asetin paperimaisen tekstuurin. Tein hahmotelman maalauksen rungosta jälleen hiiltä käyttämällä (Kuva 19). Tällä kertaa kuitenkin valmistauduin jo etsimällä van Goghin hiilipiirroksia taustalle, niin että voin samaan aikaan tarkastella hänen kynänkäyttöään. Aikakauteen sopivaa piirrosta oli hankala löytää, joten yhdistelin tekniikkaa useamman eri tyylin piirroksista.

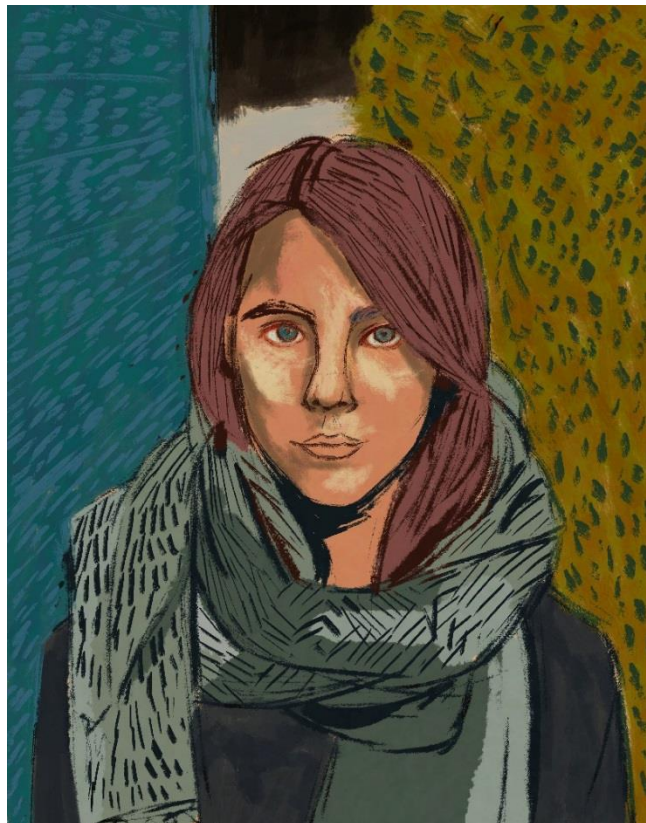
Kuva 19. Niinan luonnos

Tein luonnokseen sekä viivaa että pistettä, jotka tuntuvat sopivan asetelmaan. Tällä kertaa soin itselleni vähän digitaalisia apuja ja zoomasin jonkin verran piirtäessäni kasvoja, sillä halusin niiden näyttävän siisteiltä ja hiilipensseli oli työkaluna hieman oikeaa epäluotettavampi. Seuraavaksi siirryin maalaamiseen.

7.2 Öljyvärien aika

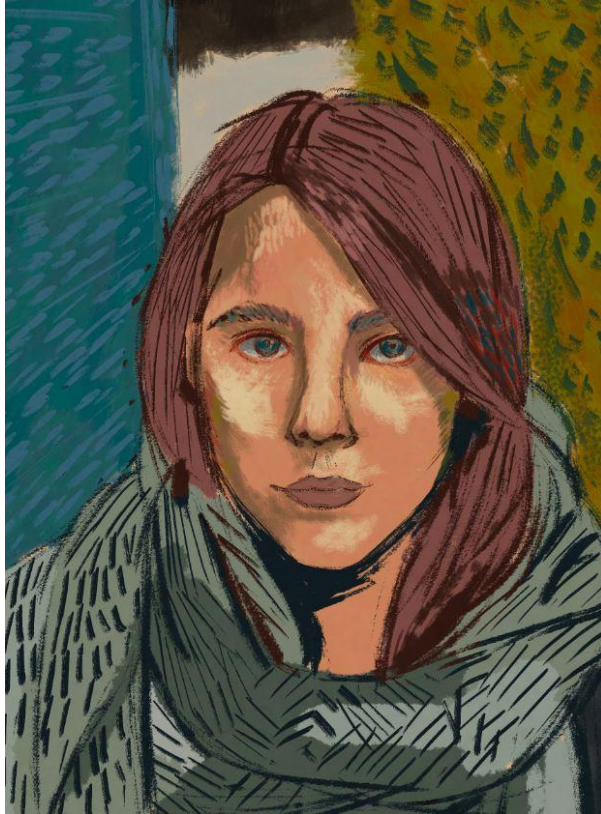
Aloitin maalauksen poikkeavalla tavalla verraten edelliseen maalaukseen. Sen sijaan että olisin piirtänyt luonnoksen uudelleen hiilipiirroksen läpi, otin hiilipiirroksen ja värjäsin sen pikselit maalausta sopivilla väreillä; seinän viivat sinisellä, takana olevat pisteet tummalla vihreällä ja Niinan piirteet tummalla punaisella. Näin pystyin aloittamaan värien blokkauksen suoraan työhön, säästäten vaivaa ja aikaa (Kuva 20).

Valmiiksi tehdyn väripaletin puute tuotti heti alussa ongelmia. En oikein tiennyt, mistä aloittaisin. Vedin siis vuoden 1887 omakuvan vierelle ja tarkastelin sen värejä sieltä täältä sopivia poimien.

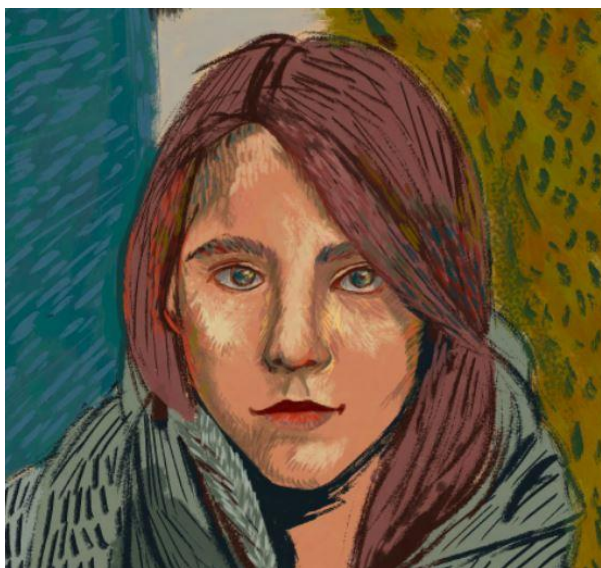

Kuva 20. Värien blokkauksen jälkeen

Haasteeksi osoittautui myös itse viivapiirroksen tuottaminen. Pienien viivojen käsinmaalaamisen työläys käytännössä valkeni vasta silloin, kun huomasin sen olevan seuraavana edessä (Kuvat 21-24).

Kuva 21. Kasvojen työstöä

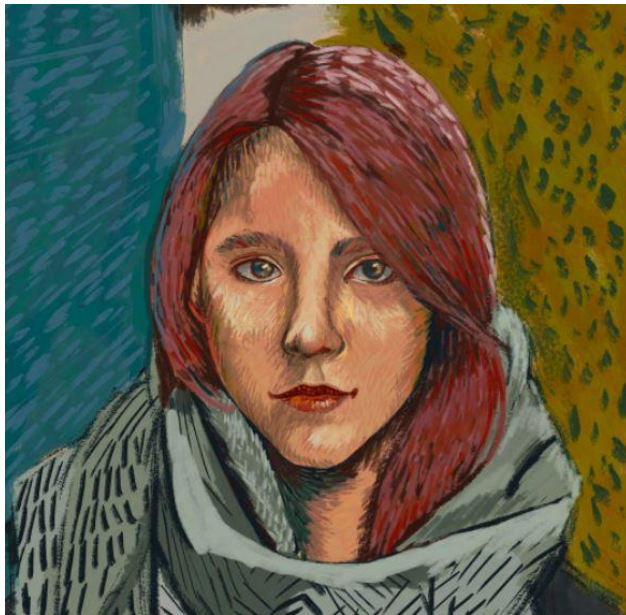

Kuva 22. Kasvojen väritystä eteenpäin

Kuva 23. Kasvot lähes valmiit ja hiusten työstöä

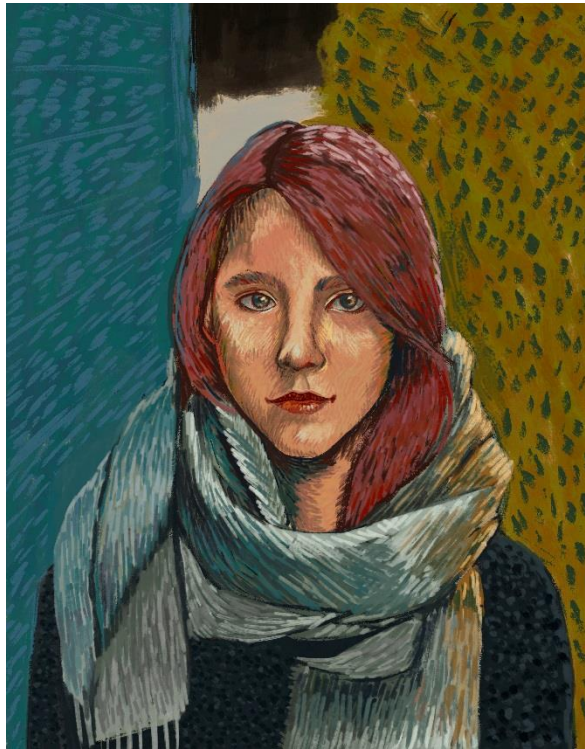

Kuva 24. Kasvot ja hiukset valmiit

”Väärien” värien käyttö kasvoja maalatessa on yllättävän hankalaa. Tuntuu kummalta laittaa keltaista tai sinistä kasvoihin, vaikka ne eivät siellä oikeasti niin kummalliselta lopulta näytäkään. Hyvän tasapainon löytäminen on kuitenkin tärkeää. Tehdessäni maalausta eteenpäin oikean tyylin löytäminen tuntui yhä hankalalta tavoittaa mutta eteni omaa tahtiaan.

Hiuksiin päästyäni huomasin, että aiemmin apuna olleet luonnoksen viivat olivat enempi häiriöksi kuin avuksi, joten maalasin tasaisella värillä niiden päältä ja aloitin suoraan viivoittamisen (Kuva 23). Tämä tuntui helpommalta ja antoi tilaa käyttää värejä vapaammin.

Saatuani kasvot valmiiksi maalasin pitkän tovin hiuksia. Niiden värien kanssa ongelmoin paljolti sen vuoksi, että pitempien hiusten väritystä varten van Goghin maalauksesta ei ollut juurikaan apua. Koen kuitenkin, että onnistuin tarpeeksi, että pystyin jatkamaan eteenpäin. Korjasin myös oikean silmän sijaintia, sillä se oli häiritsevässä kohtaa ja hieman kummallisen muotoinen. Huivissa on paljon kivoja laskoksia, jotka saavat värejä ympäröivistä objekteista, joten vasemmalle puolelle tuli sinisiä sävyjä ja oikealle vihreää ja keltaista (Kuva 25).

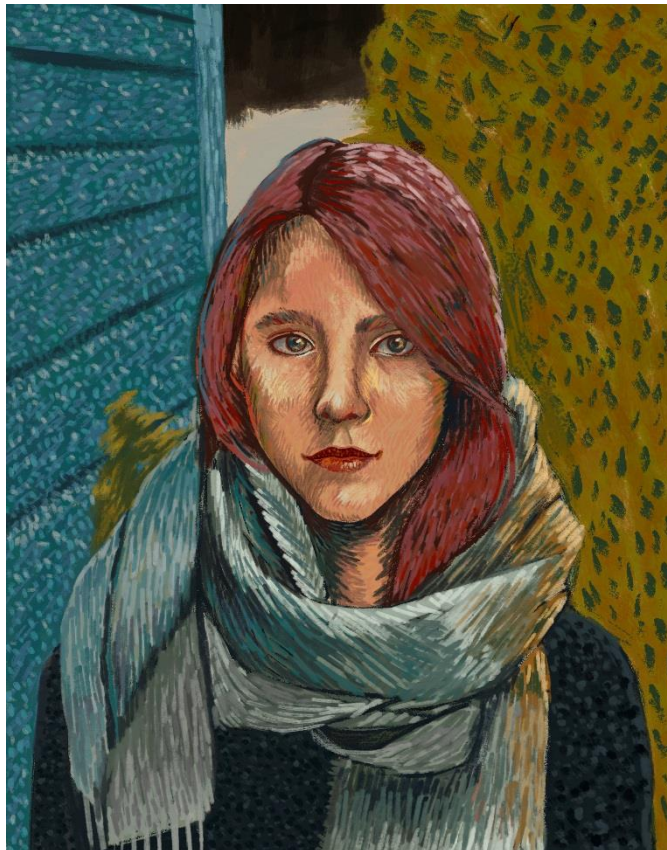
Kuva 25. Valmis kaulahuivi ja paita

Kaulahuivin maalaus onnistui mielestäni tähän mennessä parhaiten. Tuntuu, että aloin viimein ymmärtää, miten sommitella värit toisiinsa, ja suurimman osan kaulahuiviin tulevista väreistä valikoin itse. Huivissa oli vielä hieman parannettavaa loppua kohden, mutta värit ja asettelu näyttivät tässä vaiheessa valmiilta. Paidan päätin tehdä piste-pointillismilla, sillä muualla ympärillä oli niin

paljon viivaa. Myös oikean puolen pensaikko tuli olemaan enemmän pistemäinen lopputulokseltaan.

Seinää maalatessa päätin vetää siihen selkeät tummat viivat lautoja kuvaamaan ja täyttämään lautojen pinnan vaalealla sinisellä viivoituksella. Toisin kuin muualla maalauksessa, en suunnitellut käyttäväni muita värejä lautojen tekstuuriin toteuttamiseen, vaan ainoastaan sinisen eri sävyjä.

Lähdin maalaamaan laudoitukseenkin viivoitusta, mutta huomasinkin pisteytyksen sopivan siihen paremmin. Tummat lautojen välien viivat häivyttiin myös pisteillä niin, että viivat muodostuvat pisterykelmistä niin kuin kuuluisikin (Kuva 26). Väreinä pysyivät sinisen eri sävyt, joita tuli neljää tai viittä eriä.

Kuva 26. Valmis seinä

Jäljelle jäikin enää tässä vaiheessa ison pensaikon maalaus. Koska seinä päätyi pisteiseksi, tarkoitukseni oli maalata pensaisiin jonkinlaista viivan ja pisteen välimuotoa. Aloitin pohjan taas maalaamalla taustan yksiväriseksi, jonka jälkeen aloin maalata puolipitkiä, pyöreitä viivoja pohjalle keltaisen ja vihreän sävyillä. Päälle maalasin pisteisempänä keltaista, oranssia ja tummaa ruskeaa. Yritin myötäillä pisteilläkin Niinan pään ympäristöä niin, että värit kehystävät sen reunoja. Värit poimin sekä valokuvasta että väripaletista niin, että sain sekaan myös kirkkampia sävyjä. Pään yläpuolelle jäävään taivaskoloon tein kevyttä pisteytystä.

Kuva 27. Loppuviimeistelyjä vailla

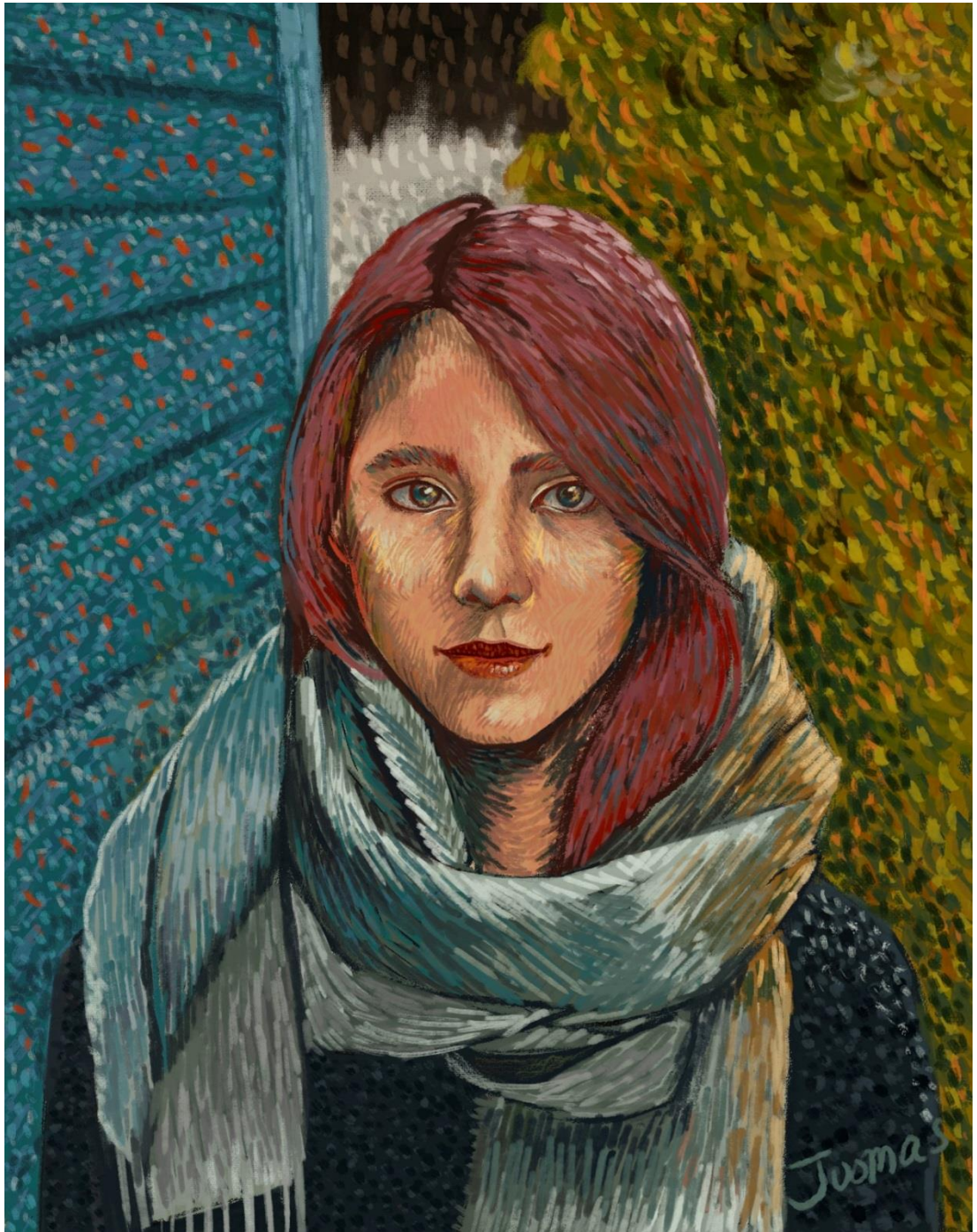
Maalauksen ollessa päällisin puolin valmis palasin tarkastelemaan yksityiskohtia niin, että saan kokonaisuudesta muodostettua yhtenäisen (Kuva 27). Tätä varten tutkin tällä kertaa van Goghin omakuvaa ylimalkaisemmin, tutkien puuttuiko

omastani kiintopisteitä ja oliko oma maalaukseni kokonaisuutena yhtä toimiva. Lisäsin kaulahuivin reunoihin aksentteja vaalealla sinisellä, korjasin kasvojen muotoja ja loivensin nenän varjoja vaaleammalla värillä. Pidin aluksi sinisen seinän monotonisesta väristä, mutta päätin lisätä uuden layerin, jonka päälle maalata kokeiluna oransseja pisteitä. Tähän asti olin maalannut kaiken yhdelle layerille, alla vain alkuperäinen hiilipiirros, jonka alla oli kirjepaperin väri ja tekstuuri.

Kasvon muotoja korjaillessani yhdistin kaikki layerit yhteen ja käytin Liquify-työkalua, jolla pystyy liikuttamaan pikseleitä aika vapaasti. Jouduin yhdistämään layerit ennen tätä, sillä pikselit, jotka ovat hieman läpikuultavia korruptoituvat siirrellessä, ja jäljelle jää pahimmassa tapauksessa ruma vaalea jälki. Tein siis kaikista layereista kopiot, jotka jätin syrjään siltä varalta, etten olekaan tyytyväinen lopputulokseen. Pikselien muotoilu onnistui hyvin, jonka jälkeen korjasin vielä yksityiskohtia. Tein tämän korostamalla kasvoja käyttämällä kirkkaampia punaisia sävyjä, joita huomasin olevan myös van Goghin maalauksen silmien, korvien, nenän ja suun yksityiskohdissa.

Oranssit pisteet sopivat hyvin sinisen kanssa, joten jätin ne paikalleen, lukitsin pikselit ja maalasin niiden päälle hieman kirkkaammalla oranssilla sinne tänne, niin että sain hieman vaihtelua värisävyyn. Halusin tämän jälkeen myös maalata takkiin väripisteitä, joten lisäsin siihen punaisia pisteitä tuomaan aksenttia. Nämä taas eivät sopineet takkiin, joten pyyhin ne pois. Oranssi olisi ehkä korostanut takkia paremmin, mutta päätin jättää sen täysin sinisen sävyiseksi kiintopisteeksi.

Tarkasteltuani pensaikkaa totesin sen olevan liian tasainen, joten päätin tehdä siitä hieman tummemman Niinan hahmon takaa. Tämän tehtyäni lisäsin myös toisen hartian puolelle, sinisen seinän reunalle hieman lisää tummansinisiä pisteitä tuomaan illuusion varjosta. Viimeisenä korjasin vielä kasvojen valotusta hieman, jonka jälkeen olin mielestäni viimein valmis (Kuva 28).

Kuva 28. Niina, 2018

POHDINTA

Opinnäytetyöni alkaa pohdinnalla siitä, voiko digitaalisilla välineillä tehdä moderneja maalauksia noudattaen tyylien työtapoja sekä muistuttavatko digitaalisesti tehdyt maalaukset perinteisillä välineillä tuotettuja. Nyt maalausten ollessa valmiita ja tutkittuani enemmän modernia taidetta vastaus on sekä kyllä että ei.

Van Goghin työtapojen noudattelu näin reilu sata vuotta myöhemmin oli haastavaa. Hän oli huonosti tunnettu elinaikanaan, joten ei ole ketään, joka olisi osannut täydellisesti kuvata hänen autenttista työprosessiaan.

Tomaatit-maalaukseni muistuttaa tyyliltään jonkin verran hänen postimpressionistista tyyliään, mutta öljyvärien tekstuuria oli mahdotonta replikoida täydellisesti hallussani olevilla työvälineillä. Digitaalisen työn ja perinteisen maalauksen erottavat toisistaan jo fyysiset erot; öljyvärimaalausta voi koskettaa ja tutkia useammasta eri kulmasta, kun taas pelkällä tietokoneen ruudulla oleva maalaus on kaksiulotteinen ja nojaa vain silmän arviointiin tekstuurista. Van Goghin öljyvärien käyttö oli paksua ja runsasta, ja tästä johtuvat värien kerrostumat ja varjot eivät toistu samalla tavoin digitaalisesti. Samaa ongelmaa ei niinkään tullut impressionistista muotokuvaa maalatessani, koska väriä oli käytetty paljon harkitummin. Silti maalaukseni ei hengi samanlaista tunnetta kuin alkuperäinen öljyvärein tuotettu.

Sivulliselle katsojalle maalaukseni saattavat käydä öljyväreistä, eli periaatteessa onnistuin yhdessä tavoitteessani. Digitaalisilla väreillä on mahdollista toteuttaa kauniita tekstuureja, jotka muistuttavat öljyvärejä, ja maalaukset myös muilla tavoin muistuttavat öljyväreillä tehtyjä. Vielä öljyvärejäkin paremmin tämän täyttivät hiililuonnokset; hiilen tekstuuri näyttää omiinkin silmiini tarpeeksi aidolta.

Ovatko maalaukset impressionistisia? En henkilökohtaisesti koe niiden olevan. Tutustuttuani enemmän modernin taiteen historiaan ymmärsin enemmän, mikä merkitys impressionismilla oli aikansa taiteilijoille. Nyt suosittu impressionistit olivat aikanaan väheksytyjä, mutta uskoivat näkemukseensä ja tekivät siitä intohimonsa kautta kuuluisan. Moderni taide ei ole pelkkiä tekotapoja, vaan myös historiaa.

Kysymys kuuluukin, millaista olisi digitaalisen ajan impressionismi. Koska impressionismi oli oman aikakautensa murros, tulisi digitaalisen impressionismin myös kuvastaa tekotapoja, jotka ovat entisestä radikaalisti poikkeavia. Digitaalisen impressionismin tulisi olla halveksuttua ja marginaalista ollakseen todella nimensä kuvaista. Pelkkä vanhan Avantgarden kopiointi ei voi koskaan todella tavoittaa sitä, mitä alkuperäiset impressionistit kokivat luovansa. Nämä huomiot lukuun ottaen maalaukseni eivät ole ehkä juuri perinteisillä meriiteillä impressionistisia, mutta voin mielelläni sanoa niiden olevan impressionismista inspiroituneita tai vastaavasti nykyaikainen käsitys siitä, miltä impressionismi näyttää milleniaalin silmin.

Opinnäytetyöni aiheesta olisi helppo tehdä jatkotutkimusta, sillä sen rajattu aihepiiri luo tilaa uusille kysymyksille. Van Goghin maalausten oikeiden värien tutkiminen, hänen työprosessinsa toistaminen sekä digitaalisesti, että perinteisesti, sekä digitaalisen impressionismin tutkiminen, olisivat kaikki mielenkiintoisia aiheita, joista jatkaa tutkimusta. Olisin mielelläni käyttänyt vielä enemmän aikaa tutustuakseni sekä häneen, että moderniin taiteeseen.

Pääasiassa olen erittäin tyytyväinen siihen, miltä valmiit maalaukseni näyttävät. Onnistuin toistamaan molemmissa niitä tyylien piirteitä, jotka koin tärkeimmiksi molemmissa taidetyyleissä. Tomaatteihin sain keveyttä ja harmoniaa sen pehmeästä siveltimenkäytöstä ja väreistä, kun taas Niinan muotokuvaan sain lämpöä vastaväreistä ja karismaa ankarammasta siveltimenkäytöstä. Varsinkin ensimmäisiksi yrityksiksi tällä taidetyylillä maalaukset ovat ulkoisesti miellyttäviä.

En osaa sanoa, opinko näiden maalausten avulla autenttisia työskentelytapoja, mutta koen löytäneeni työtapoja, joita haluan ottaa käyttöön omassa taiteessani. Olin rohkeampi maalaamaan muotokuvaa oman impressioni kautta, enkä pyrkinyt maalaamaan liian realistisesti. Työkaluista varsinkin hiilipensselin käyttö luonnoksen tekoon oli miellyttävää, joten haluan käyttää sitä jatkossakin. Aion myös tulevaisuudessa olla tarkempi siitä, miten valitsen värejä, sillä varsinkin Niinan muotokuvaa maalatessani aloin vasta ymmärtää, miten hyvin vastavärit tukevat toisiaan.

Viimeinen alakysymykseni liittyi siihen, onnistuisinko mitenkään tuomaan omissa maalaukseni esiin sitä tunnetta, mikä välittyi van Goghin maalauksista. Van

Gogh on ehkä maailman tunnetuin taiteilija, ei ainoastaan hänen maalaustensa vaan myös hänen persoonansa vuoksi. Hänen työnsä ovat kaikkialla, ja niistä on tullut synonyymi impressionismille ja modernille eurooppalaiselle taiteelle. Vincentin suuri jälki nykyaikaan on vaikea kumota, ja häntä väistämättä tarkastelee tietynlaisen linssin läpi. Koskettavatko hänen työnsä siksi, että ne ovat yleismaailmallisesti niin täydellisen liikuttavia, vai ajatteleeko väistämättä hänen traagista elämäänsä nähdessään hänen maalauksiaan?

Miestä on mahdoton erottaa töistään, joten hänen taiteensa tulee aina olemaan yhdistelmä sekä hänen tuskaa että taidettaan. Tätä on mahdotonta kopioida, joten tunteen arvioinnin taakka jää katsojalle. Sain kehuja molemmista maalauksista, kun näytin niitä muille taiteilijaystäväilleni, mutta en osaa sanoa, millaisia tunteita työni sai muissa esiin. Taiteen kokeminen on ehkä nykyisin muutenkin kliinisempää, koska se on niin paljon helpommin saatavilla ja taiteilijat jakavat töitään ilmaiseksi jokaisessa sosiaalisessa mediassa. Taiteen merkitys on itsessään muuttunut, joten en ole surullinen, jos työni ovat vain esteettisesti miellyttäviä. Kaiken taiteen ei tarvitse olla mestariteos ollakseen hyvä sellaisenaan.

Impressionismi oli 1900-luvun taiteellinen vallankumous, ja digitaalisuus itsessään on jo ratkaiseva murros perinteisen taiteen tekoon. Ehkä kaikki massasta poikkeava digitaalinen taide on oma variaationsa 2000-luvun vallankumouksesta. Nykyiset modernin taiteen mestarit selvinnevät sadan vuoden kuluttua.

LÄHTEET

- Beaujan, D. 2005. Vincent Van Gogh, Elämä ja tuotanto. Könemann.
- De Laprade, J. 1956. Impressionismi. Tammi.
- Hautamäki, I. 2010. Nykytaide ja hermeneuttinen filosofia. Filosofia.fi 11.3.2010. Viitattu 10.10.2018.
<http://filosofia.fi/node/5072#Nykytaide%20ja%20moderni%20taide>.
- Impressionniste 2018. Vincent Van Gogh. Viitattu 11.10.2018. http://www.impressionniste.net/vangogh_vincent.htm.
- Loving Vincent 2018. The Paintings. Viitattu 10.10.2018
<http://lovingvincent.com/the-paintings,2,pl.html>.
- MoMA 2018. The Olive Trees 1889. Viitattu 9.11.2018
<https://www.moma.org/collection/works/80013>.
- Painting Course 2014. Painting like Van Gogh. Videotutoriaali. Viitattu 31.10.2018 https://www.youtube.com/watch?v=u0TFto-uf_c.
- Przybylek S. 2018. What is Digital Art? Definition, History & Examples. Nettiluento. Viitattu 11.10.2018 <https://study.com/academy/lesson/what-is-digital-art-definition-history-examples.html>.
- Richman-Abdou, K. 2017. What is Modern Art? Exploring the movements that define the groundbreaking genre. Viitattu 25.10.2018
<https://mymodernmet.com/what-is-modern-art-definition/2/>.
- Silvestrini, N. 1994. IdeaColour. Baumann & Stromer painotalo, Itävalta.
- The Art Institute of Chicago 2018. Self-Portrait Vincent van Gogh 1887. Viitattu 9.11.2018 https://artsandculture.google.com/asset/self-portrait/mwF3N6F_RfJ4_w.
- The Art Story 2018. Post-Impressionism Movement Overview and Analysis. Viitattu 25.10.2018 <https://www.theartstory.org/movement-post-impressionism.htm>.
- The Editors of Encyclopædia Britannica 2015. Divisionism. Verkkoartikkeli. Viitattu 2.11.2018. Encyclopædia Britannica. <https://www.britannica.com/art/divisionism>.
- Van Dijk, M. 2011. The Effect of Colour. Viitattu 2.11.2018
<http://www.vangoghsstudiopractice.com/2011/05/the-effect-of-colour/>.
- Van Gogh Museum 2018a. Colour wheel, Charles Blanc, 1867. Viitattu 9.11.2018 <https://www.vangoghmuseum.nl/en/stories/looking-for-contrast#3>.

Van Gogh Museum 2018b. Nature and the artist. Solace and inspiration in the open air. Nettiartikkeli. Viitattu 10.10.2018
<https://www.vangoghmuseum.nl/en/stories/nature-and-the-artist?v=1#0>.

Van Gogh Museum 2018c. Self-Portrait with Grey Felt Hat. Viitattu 9.11.2018
<https://www.vangoghmuseum.nl/en/collection/s0016V1962>.

Van Gogh Museum 2018d. Sketch of The Bedroom enclosed in a letter from Vincent van Gogh to Theo van Gogh. Viitattu 9.11.2018
<https://www.vangoghmuseum.nl/en/collection/d0311V1970>.

Van Gogh Museum 2018e. Sunflowers. Viitattu 9.11.2018
<https://www.vangoghmuseum.nl/en/collection/s0031V1962>.

Van Gogh Museum 2018f. The Potato Eaters. Viitattu 9.11.2018
<https://www.vangoghmuseum.nl/en/collection/s0005V1962>.

Van Gogh Museum 2018g. Tree Roots. Viitattu 9.11.2018
<https://www.vangoghmuseum.nl/en/collection/s0195V1962>.

Van Gogh Museum 2018h. View from Theo's Apartment. Viitattu 9.11.2018
<https://www.vangoghmuseum.nl/en/collection/s0057V1962>.

Vergeest, A. 2015. Face to face with Vincent van Gogh. Printer Trento, Italy.

Vincent van Gogh.org 2018. Wheat Fields near Auvers 1888. Viitattu 9.11.2018
<https://www.vincentvangogh.org/wheat-fields-near-auvers.jsp#prettyPhoto>.

Voorhies, J. 2004. Post-Impressionism. Metropolitan Museum of Art. Viitattu 10.10.2018
https://www.metmuseum.org/toah/hd/poim/hd_poim.htm.

Wikimedia Commons 2018. Claude Monet, Impression, soleil levant.jpg. Viitattu 9.11.2018
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Claude_Monet,_Impression,_soleil_levant.jpg#filehistory.

LIITTEET

- Liite 1. Kurpitsat, valokuva
- Liite 2. Tomaatit, valokuva
- Liite 3. Kirjepaperitekstuuri, valokuva
- Liite 4. Juuttikangastekstuuri, valokuva
- Liite 5. Niina, valokuva

Liite 1. Kurpitsat

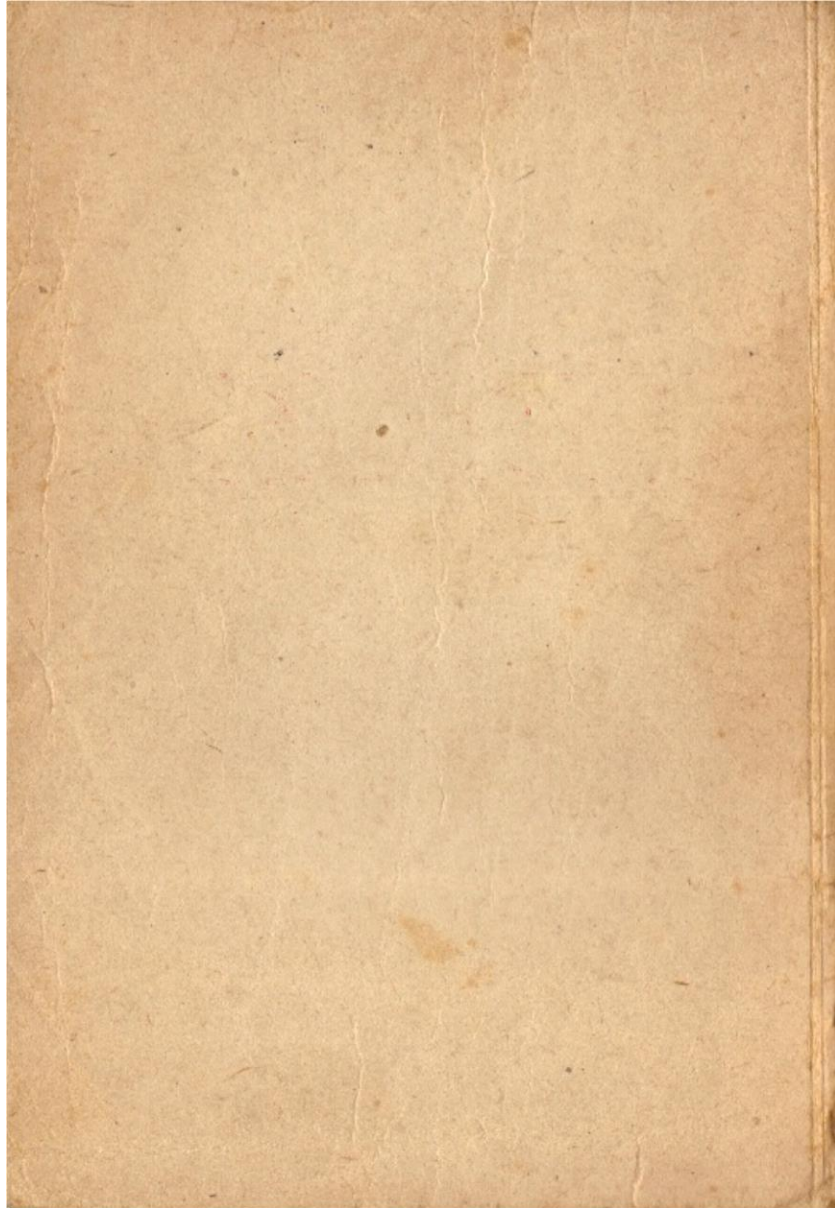

Liite 2. Tomaatit

Liite 3. Kirjepaperitekstuuri

Liite 4. Juuttikangastekstuuri.

Liite 5. Niina

